Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 776
Marți 3 Oct. 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR:

Muncă însuflețită pe ogoarele patriei

Pentru 5.000 kg porumb boabe în cultură neirigată

Ne pregătim intens de pe acum pentru recolta viitoare

Creșterea producției agricole vegetale și animale este o sarcină de mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei noastre naționale. Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca producția globală agricolă să crească pînă în anul 1965 cu 70—80 la sută față de 1959.

Ținînd seama de aceste sarcini, consiliul de conducere al gospodăriei, îndrumat în permanență de organizația de bază P.M.R., a analizat pe larg posibilitățile noastre de a realiza recolte mari de cereale. S-a ajuns la concluzia că în condițiile unui an normal se poate obține pe 56 la sută din suprafața destinată porumbului, respectiv pe 200 ha, o producție de 5.000 kg porumb boabe la ha în cultură neirigată.

Această problemă a fost pusă în discuția adunării generale stîrnind un deosebit interes în rîndul colectiviștilor. Astfel, șeful de echipă Pădureanu Petre a arătat că această sarcină nu este așa de grea avînd în vedere faptul că solul gospodăriei noastre este destul de fertil (cernoziom) precum și sprijinul temeinic primit din partea statului: mașini agricole, semințe de înaltă productivitate, îngrășăminte chimice etc. De altfel s-a și trecut la luarea primelor măsuri menite să ducă la realizarea acestei producții. S-au identificat solele (ținîndu-se seama să se aleagă premergătoare cît mai bune) care au fost date în primire brigadierilor și șefilor de echipă, pe bază de proces-verbal, care vor răspunde împreună cu consiliul de conducere de realizarea celor 5.000 kg porumb boabe la ha.

In scopul fertilizării acestor sole, pe suprafețele care n-au fost arate noi am trecut la împrăștierea îngrășămintelor organice, mobilizînd toate mijloacele de transport ale gospodăriei. Pe solele unde s-au și efectuat arături, vom continua să împrăștiem gunoi de grajd pe care-l vom incorpora în sol prin executarea unei alte arături. Un mare ajutor în acest sens l-am primit din partea stațiunii experimentale a I.C.M.A. de la Palas care ne-a împrăștiat cu remorca de împrăștiat îngrășăminte peste 300 tone gunoi de grajd.

Vom alege, de asemenea, sămînța din hibridul care se comportă cel mai bine în condițiile pedoclimatice ale gospodăriei noastre.

In anul viitor lucrările de pregătire a solului, semănat, întreținerea culturii etc. cît și recoltarea vor fi supravegheate îndeaproape pentru a fi executate la un înalt nivel tehnic.

Muncind astfel sîntem siguri că în toamna anului 1962 vom izbuti să realizăm și chiar să depășim cele 5.000 kg porumb boabe la ha.

Ing. VIRGIL BADEA
G.A.C. din comuna Valul Traian regiunea Dobrogea

In regiunea Argeș

Pe ogoarele regiunii Argeș, muncile de toamnă sînt în toi. În fotografia din dreapta: tinerele colectiviste Florica Badea și Ioana Enache au de ce să fie bucuroase: gospodăria colectivă din Ionești a obținut o recoltă bogată de porumb. La gospodăria de stat Căteasca însămînțările de toamnă sînt în toi. În fotografia de jos: tractoristul fruntaș Ion Zarafu la însămînțatul păioaselor.

Foto: F. BICIUȘCA

NOI OGOARE UNITE

De la întovărășire la gospodăria colectivă

In primele ore ale dimineții pe ulițele comunei Șarînga, raionul Mizil, forfota era mare. Oamenii, îmbrăcați în haine de sărbătoare, mergeau la adunare.

— Ș-apoi cum ai putea să mergi altfel, spunea Vasile Constantin, unul din noii colectiviști, cînd azi în satul nostru se sărbătorește constituirea gospodăriei colective „Victoria Socialismului"?

Da. Așa i-au dat numele gospodăriei lor cele 375 de familii de întovărășiți din Șarînga.

— Noi, cele 375 de familii de întovărășiți, care astăzi 17 septembrie am hotărît să trecem la forma superioară de lucrare a pămîntului, s-a arătat în darea de seamă a comitetului de inițiativă, aducem la gospodăria colectivă 545 de ha teren, din care 125 cu vie nobilă și 30 ha hibrizi, vite și unelte de muncă, 260 de oi și un fond de bază de 116.000 de lei. Am hotărît să trecem la gospodăria colectivă convinși că pe pămînturile noastre unite în tarlale tot mai mari vom putea lucra mai bine cu ajutorul mașinilor și tractoarelor statului, că vom putea să aplicăm cu mai mult spor regulile agrotehnice. De toate acestea ne-am convins și mai mult atunci cînd am vizitat cîteva gospodării colective bine dezvoltate din regiunea noastră, cum sînt cele din Ulmeni, Pietroasele, Săhăteni și altele. La aceste gospodării am văzut că la grîu, de pildă, producția din acest an a fost mai mare ca cea obținută de noi în întovărășire cu 500—600 kg la ha. Am mai aflat despre avansurile însemnate în bani care sînt repartizate colectiviștilor după zilele-muncă lucrate în gospodărie. Ne-am mai convins totodată de traiul îmbelșugat pe care îl duc colectiviștii. Toate acestea văzute la fața locului și totodată popularizate în sat de noi, care am mers în vizită, au întărit și mai mult convingerea că în gospodăria colectivă ne putem făuri un trai tot mai îmbelșugat. Iată de ce astăzi am pășit pe drumul gospodăriei colective, angajîndu-ne să lucrăm cu dragoste și interes, pentru ca și noi, la fel ca toți ceilalți colectiviști de pe cuprinsul țării, să ne făurim un trai tot mai îmbelșugat.

Cu aceste gînduri cele 375 de familii de întovărășiți din Șarînga au pornit pe calea arătată de partidul nostru, calea bunăstării și fericirii.

NICOLAE RUSU
secretar al Comitetului raional P.M.R. Mizil

Roade bogate

Uruitul căruțelor la ceasurile cinci de dimineață, acum, către sfîrșit de septembrie, îți produce o senzație de neliniște fermecătoare, pentru lucruri ce le-ai pregătit de cu seară și pe care știi bine că trebuie să le zorești.

Aci, la Jideni, peisajul devine de-a dreptul captivant, oriunde ți-ai îndrepta pașii, luînd urma căruțelor. Treci prin lanuri înalte de porumb, din care nu se vede calul și călărețul. Urci o colină ușoară și pătrunzi în vii, unde se culeg cu spor mare strugurii de masă. Nimerești apoi, trecînd printr-o alee mărginită de nuci, într-o ogradă largă, plină de forfotă. O mulțime de meșteri dulgheri și zidari grăbesc construcția unei magazii de cereale. E o clădire masivă, din cărămidă, cu suporți laterali, unde o să încapă peste 50 de vagoane de grîu.

Ceva mai încolo, sub o polată, cîțiva oameni încarcă într-un autocamion lădițe pline de struguri. Beteala soarelui de dimineață le învăpăiază chipurile, mișcările sînt sprintene, vădind interesul de-a urni cît mai repede „transportul".

Din curtea gospodăriei colective „Unirea" de aci, din Jideni, țîșnește deodată o motocicletă. Conducătorul ei, tov. Apostol N. Gheorghe, președintele gospodăriei, ne recunoaște și oprește, făcînd un scurt viraj.

— Tocmai mă duceam pe la porumb, ne spune el. E una din mîndriile noastre din toamna asta bogată...

Il însoțim pe jos, fiindcă tarlaua nu e departe. Într-adevăr, privirile nu ne-au înșelat cu o seară mai înainte, cînd am mai trecut pe lîngă pădurea de strujeni. Grozav porumb! Președintele merge înaintea noastră, dînd în lături iataganele foșnitoare ale strujenilor. Se oprește uneori, desface cu febrilitate cămășile ciocălăilor și ni-i arată. Păcat că n-avem un metru să-i măsurăm. Dar e sigur că cei mai mulți au aproape 30 de cm. lungime și cîte aproape 1000 de boabe pe ei.

— Cred că de pe aste 176 de ha, o să stringem recoltă bogată spune președintele gospodăriei, rostind cuvintele cu mîndrie și deplină convingere. De altfel, am început culesul chiar zilele astea, ca să eliberăm locul pentru grîu...

Ieșind în drum, vedem cîteva căruțe lunecînd parcă pe lîngă tarlaua unde pălăriile de floarea-soarelui, deja tăiate, stau acum încremenite în bătaia soarelui, înfipte în bețe pentru a se mai usca.

— La pietriș, Marine? îl auzim strigînd pe președinte.

— Într-acolo — răspunde vesel conducătorul căruței, un om negricios.

Președintele ne povestește pe scurt viața de altădată a acestuia, pe nume Marin Hampea: în trecut, a slugărit tot timpul pe la moșieri ca Apostol Costică sau Petrof. Trei familii — a lui și a celor doi frați ai lui — locuiau în două odăi dărăpănate. Pînă toamna tîrziu umbla numai în picioarele goale. Iarna, în niște opinci sparte și umplute cu paie. Marin Hampea a ascultat printre primii îndemnul comuniștilor și în august 1959, cînd a luat ființă gospodăria colectivă, a dat cererea de înscriere cu o însuflețire nu ușor de descris. În scurtă vreme, și-a dat seama că sfatul comuniștilor din comună a fost sfat de frate bun: viața i s-a schimbat cu totul. „A lepădat peticile și opincile" ne spune președintele. L-ați văzut? Și la lucru, umblă acuma în haine bune. Și-a adunat materiale pentru o nouă casă: stîlpi, căpriori, cărămidă.

Un roman ar putea scrie cineva din cele ce ne povestește tov. Apostol, președintele gospodăriei și de fiecare dată el nu uită deloc să facă legătura între ce a fost

AL. RAICU
și
ION GHEORGHIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Zoresc însămînțările

Membrii gospodăriei agricole colective „Victoria socialismului" din comuna Gădălin, raionul Gherla, fiind pregătiți din vreme în vederea bunei desfășurări a lucrărilor din actuala campanie, au început însămînțările de toamnă. Ei au semănat orzul pe întreaga suprafață planificată, zorind în prezent însămînțatul grîului pe cele 304 ha prevăzute.

Fruntași în executarea acestor munci sînt colectiviștii din brigada I-a și a II-a conduse de comuniștii Maier Traian și respectiv Moldovan Vasile, precum și colectiviștii Radu Liviu, Pop Vasile, Rad Aurel și alții.

IRIMIE FRĂȚEANU
corespondent

Buletinul muncilor agricole

În ultima săptămînă, în întreaga țară au continuat intens lucrările de recoltare a culturilor tîrzii și a început însămînțarea grîului și a secarei.

Potrivit datelor Ministerului Agriculturii, pînă la 28 septembrie porumbul a fost cules de pe suprafețe reprezentînd 45 la sută din terenurile cultivate, sfecla de zahăr de pe 40 la sută, iar cartofii de pe 60 la sută. Strîngerea recoltei de floarea-soarelui este aproape terminată în majoritatea regiunilor. Culesul porumbului este mai avansat în regiunile Oltenia, Argeș, București și Suceava, unde a fost executat în proporție de 65—90 la sută.

Lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînțările de toamnă au fost făcute pînă acum pe 40 la sută din suprafețele prevăzute. Au fost însămînțate 200.000 hectare cu grîu și secară, 85.000 hectare cu orz și 82.000 hectare cu diferite culturi pentru masă verde.

În săptămîna aceasta însămînțările de toamnă se vor desfășura din plin în toate regiunile țării. Pentru efectuarea lor în perioade optime și în bune condiții agrotehnice, Ministerul Agriculturii recomandă să se termine în cel mai scurt timp lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînțare, schimbul semințelor necorespunzătoare cu semințe de calitate, precum și condiționarea acestora. Suprafața ce se însămînțează în toamna aceasta cu grîu din soiuri cu o productivitate ridicată fiind aproape dublă față de anul trecut, este necesar să se acorde o grijă deosebită agrotehnicii speciale ce trebuie aplicată acestor soiuri.

În toate regiunile să se grăbească totodată lucrările de recoltare a culturilor tîrzii, transportul recoltei din cîmp, însilozările, culesul în vii, livezi și grădinile de legume, precum și celelalte lucrări pentru strîngerea la vreme a recoltelor și pentru sporirea producției agricole în anul viitor.

(Agerpres)

La gospodăria agricolă de stat din Cristești, regiunea Iași, însilozarea porumbului se apropie de sfîrșit. În fotografie: aspect de la această lucrare

Foto: C. DUMITRU

Planu-i bun, dar...

— În legătură cu desfășurarea lucrărilor de toamnă în raionul Fetești —

Recent a avut loc o sesiune a sfatului popular raional Fetești în care deputații au analizat între altele și felul în care s-au făcut pregătirile pentru executarea muncilor agricole de toamnă. Cu acest prilej secția agricolă raională a prezentat un plan de măsuri, judicios întocmit, a cărui traducere în viață poate asigura strîngerea la timp a recoltei precum și succesul însămînțărilor de toamnă.

RECOLTE BOGATE

Intr-o seamă de gospodării colective din raion, muncile agricole sînt în plină desfășurare. Recoltatul florii-soarelui este terminat, de cîteva zile, în întregul raion. Acum se dă zor cu treieratul recoltei. Datorită aplicării întocmai a măsurilor agrotehnice recomandate de specialiști au fost obținute la ha producții ridicate. La gospodăria colectivă din Săveni s-a realizat, în medie, cu 500 kg la ha mai mult decît se prevăzuse în planul de producție. Acest rezultat se datorește și muncii desfășurate de inginerul Cristescu care răspunde de îndrumarea colectiviștilor de aici. Recolte bune de floarea-soarelui au obținut și gospodăriile colective „Vasile Roaită", Gura Văii și altele.

RĂMÎNERI ÎN URMĂ

Dacă în ceea ce privește strînsul recoltei de floarea-soarelui lucrurile stau mulțumitor, recoltarea porumbului pentru boabe și a sfeclei de zahăr se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. În întregul raion mai este de strîns recolta de porumb de pe o suprafață de peste 11.000 hectare, iar sfecla de zahăr este recoltată doar în proporție de 33,4 la sută. Se constată că în unele gospodării colective munca nu este temeinic organizată. Planul de măsuri al secției agricole raionale prevede ca strîngerea culturilor de toamnă să se facă într-un timp scurt pentru a da posibilitate să se pregătească în mod corespunzător terenul în vederea însămînțărilor. Dar specialiștii secției agricole n-au urmărit cu suficientă atenție modul în care se înfăptuiesc măsurile preconizate. Tehnicianul Vasile Zainea care răspunde din punct de vedere al îndrumării agrotehnice de gospodăria colectivă din Oltina a „uitat" să se ocupe de modul în care se desfășoară strîngerea recoltei de porumb. Așa se face că în prezent în această unitate mai sînt importante suprafețe ocupate cu această cultură care așteaptă să fie eliberate. Rămîneri în urmă la recoltatul porumbului se constată și la gospodăriile colective din Strachina, Țăndărei și altele.

RITM — NU PE MĂSURA POSIBILITĂȚILOR

În unele comune s-a trecut de cîtva timp și la executarea însămînțărilor. Totuși, ritmul în care se desfășoară această lucrare nu este pe măsura posibilităților. Nici pînă în prezent semănatul culturilor pentru masă verde nu s-a încheiat. La 29 septembrie în întregul raion mai rămăsese de însămînțat o suprafață de 1500 hectare. Semănatul orzului și îndeosebi al grîului nu a fost pornit din plin în toate unitățile.

Principala cauză a ritmului nesatisfăcător în care se desfășoară însămînțările se datorește faptului că se întîrzie eliberarea terenului de coceni și pregătirea lui imediată. Din 18.700 hectare de pe care s-a ridicat recolta de porumb nu s-a eliberat decît suprafața de 4791 ha. ceea ce trebuie să recunoaștem că este extrem de puțin. Și ritmul arăturilor pentru însămînțările de toamnă este nesatisfăcător. Pînă acum s-a pregătit terenul doar în proporție de 44 la sută. În gospodăriile colective „Octombrie Roșu" din Fetești, din satele Platonești, Luciu și altele mai sînt importante suprafețe nearate. O parte din vină revine nu numai consiliilor de conducere ale unităților care au neglijat eliberarea imediat a terenului ci și conducerilor S.M.T. Țăndărei și Gura Ialomiței.

★

Lucrările agricole de toamnă în raionul Fetești pot fi grăbite. Se cere ca specialiștii secției agricole raionale (șef de secție ing. Gh. Culea) să urmărească ca planul de măsuri întocmit să fie tradus în viață, în toate unitățile. Numai așa recolta bogată din acest an va fi strînsă la timp, numai așa se vor crea condiții — prin însămînțarea la timp a cerealelor păioase — să se obțină producții sporite în anul viitor.

M. VLĂDUȚ

Din prima zi — 90 hectare

În ziua de 27 septembrie a.c. membrii gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, au început însămînțările de toamnă. Din prima zi ei au însămînțat 40 de ha cu grîu.

Urmînd exemplul gospodăriei colective și întovărășirile agricole din comună au început semănatul grîului. Intovărășirea agricolă „11 Iunie" din satul Smeeni, și întovărășirea „7 Noiembrie" din satul Moisica au însămînțat 50 de hectare.

C. BERESCU
corespondent

LA S. M. T. COSTEȘTI

Mecanizatorii și-au îndeplinit angajamentele

• Planul de producție depășit cu 3.000 de hantri • Prețul de cost redus cu 9,01 lei per hantru • Economii de circa 600.000 lei

Ședința era pe sfîrșite. Rînd pe rînd mecanizatorii își luau angajamente însuflețitoare, arătînd totodată felul cum vor munci pentru a realiza cele propuse. Luînd cuvîntul, directorul stațiunii, comunistul Dobre Marin, s-a adresat mecanizatorilor spunîndu-le: „Totalizate pe stațiune angajamentele noastre în întrecerea socialistă pornită în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia însumează: 3.500 de hantri peste plan, prețul de cost cu 3,66 lei per hantru, sub cel planificat, 400.000 de lei economii, lucrări de cea mai bună calitate ca să contribuim la obținerea de recolte bogate pe terenurile ce le lucrăm Sub îndrumarea organizației de partid trebuie să ne unim forțele, să muncim mai bine, pentru a realiza tot ce ne-am propus".

De la ședința aceea s-au scurs mai multe luni de zile. În acest răstimp mecanizatorii de la S.M.T. Costești, regiunea Argeș, au muncit cu vrednicie. Cu toții luptau să-și respecte cuvîntul dat, ba chiar să-și depășească angajamentele luate. Ca întotdeauna, în fruntea întrecerii socialise s-au situat membrii de partid. Exemplul comuniștilor Nicolae Gh. Ilie și Buican Teodor, bunăoară, care pînă de curînd au realizat cîte 1.800 și respectiv 1.500 de hantri cu tractoarele lor, fără reparații, economisind totodată piese de schimb și materiale în valoare de peste 21.000 lei, a fost urmat și de numeroși alți mecanizatori.

— Rezultate bune nu se puteau dobîndi decît printr-o temeinică organizare a muncii — spunea de curînd organizatorul de partid, tov. Nicolae Gheorghe. De aceea, am trecut în primul rînd la permanentizarea brigăzilor de tractoare. Analizînd temeinic situația din teren, conducerea stațiunii (de comun acord cu consiliile de conducere ale gospodăriilor colective) a permanentizat brigăzi de tractoare la Recea, Deaguri, Gliganu, Tuțulești și în alte comune. Azi avem 9 brigăzi permanentizate din totalul de 16.

— Pe lîngă aceasta, completează agronomul șef, tov. ing. Dumitru Marinescu, pentru a ne duce la bun sfîrșit angajamentele luate în întrecere, ne-am îngrijit să organizăm temeinic procesul de producție al brigăzilor în teren. Grija noastră a fost îndreptată înspre folosirea integrală a capacității de lucru a utilajului din dotare, a întreținerii acestuia ca la carte. Mecanizatorii noștri știu că îngrijind bine tractoarele și mașinile, utilizînd la maximum capacitatea lor de lucru, planul de producție va fi mai lesne îndeplinit, prețul de cost va fi redus. Și ei au procedat în consecință.

Într-adevăr, o analiză mai amănunțită ne arată că mecanizatorii de la S.M.T. Costești au aplicat în munca lor de zi cu zi cele mai eficace metode menite a duce la sporirea randamentului pe tractor. Bunăoară, **la lucrările de prășit mecanic ei au folosit întreaga lățime de lucru a cultivatoarelor purtate.** Același lucru se poate spune și despre utilizarea combinelor, care au mers în lan cu întreaga capacitate a hederului. De asemenea, la executarea arăturilor adînci de vară un număr de 72 de pluguri au fost echipate cu scormonitori, cu acestea executîndu-se lucrări pe 1.300 ha. În permanență mecanizatorii au lucrat în schimburi prelungite și în două schimburi cu un număr sporit de

I. LEȘEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Colectiviștii din comuna Gologanu — regiunea Galați — au acum un frumos cămin cultural unde își petrec timpul liber în mod plăcut și instructiv.

Foto: AGERPRES

Candidați la inginerie...

...La Iași, Cluj, Timișoara, Craiova și București, la cele 5 Institute Agronomice, în zilele din urmă, mulți tineri și tinere din orașele și satele patriei noastre s-au prezentat în fața comisiilor de examinare pentru a da concurs de admitere la facultățile de agricultură, zootehnie, horticultură etc. Mulți candidați au venit din gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării colective. Cu toții au venit mînați de dorința ca în anii de studenție, să pătrundă tainele științelor agricole, pentru ca atunci cînd vor fi trimiși pe ogoarele patriei să fie de folos agriculturii noastre socialiste.

...Iată-ne la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală. De acum emoțiile examenelor au trecut. Pe culoarele facultăților, în sălile de cursuri, în amfiteatre, nu mai întîlnim tineri și tinere prinși în vîltoarea examenelor. Doar în fața fișierelor mai puteau fi văzuți cîțiva tineri căutîndu-și numele în dreptul căruia sta scris: admis. Pe chipurile lor se citea bucuria reușitei.

Dar să vedem cine sînt și de unde vin acei care surîdeau fericiți în fața listelor afișate?

— În această toamnă, ne informează tov. Vitor Popescu, prodecan la Facultatea de agricultură și zootehnie, la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu", s-au prezentat la concursul de admitere peste 1.400 de candidați. După terminarea examenelor, aproape 700 dintre candidați au fost admiși în anul I de studii la facultățile de agricultură — zootehnie, horticultură etc. Majoritatea celor admiși sînt tineri și tinere care au lucrat în unități agricole socialiste: gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării colective. Mulți sînt tineri veniți direct de pe băncile școlilor medii. Dacă vreți, ne invită tov. prodecan, putem răsfoi cîteva din dosarele candidaților admiși.

La întîmplare am luat apoi un dosar pe coperta căreia era scris cu creionul roșu: „Stelian Badea, admis la secția agricultură..." Mai întîi mă uit la fișa personală a tînărului din care am reținut: are 27 de ani, e fiu de colectivist, iar din 1952, de cînd a absolvit o școală medie tehnică agricolă, a lucrat tot timpul ca tehnician agronom în comunele raionului Alexandria. În ultima vreme a lucrat tot ca tehnician agronom la gospodăria colectivă din Moșteni, același raion. Rețin apoi și cîteva însemnări din recomandarea către institut făcută tînărului Stelian Badea de către comitetul comunal de partid, sfatul popular și gospodăria colectivă din Moșteni: „...Stelian Badea este un bun și conștiincios tehnician agronom. El s-a achitat cu cinste de sarcinile care i-au fost încredințate în munca pe care a dus-o în comuna noastră... Sîntem încredințați, se spune în încheierea recomandării, că o dată admis în facultate, tînărul Stelian Badea va fi tot așa de conștiincios la învățătură și nu-i va face de rîs pe cei din mijlocul cărora a plecat".

CARNET DE REPORTER

— De acest lucru sîntem și noi convinși deoarece în timpul concursului de admitere, Stelian Badea a dovedit că este bine pregătit, spune și tov. prodecan.

Răsfoim alte dosare ale celor admiși: Florentin Miron, fost agronom de sector la S.M.T.-Posta Cîlnău, raionul Buzău, Iordan I. Catană, fost tehnician agronom la gospodăria de stat Lița, raionul Tr. Măgurele, Florea Mogoș, tehnician zootehnist la gospodăria de stat Pantelimon, regiunea București. Printre altele, în recomandarea lui Florentin Miron dată de conducerea S.M.T.-ului se spune: „...Mecanizatorii stațiunii noastre au primit cu dragoste propunerea ca tov. Florentin Miron, membru de partid, să fie recomandat pentru a participa la concursul de admitere și apoi, dacă va reuși, să urmeze cursurile facultății de agricultură... La brigăzile de tractoare la care a lucrat, comunistul Miron i-a ajutat în permanență pe mecanizatori la organizarea producției, la efectuarea unor lucrări de calitate. De asemenea, tov. Miron a muncit cu dragoste la înfăptuirea colectivizării agriculturii în comunele din raza de activitate a S.M.T.-ului nostru...".

„...De 3 ani de cînd lucrează în unitatea noastră ca tehnician zootehnist, se spune în recomandarea gospodăriei de stat Pantelimon, tov. Florea Mogoș el a dovedit multă pricepere, interes și dragoste față de meserie. Candidatul de partid Mogoș, se arată mai departe în recomandare, a împărtășit cu multă dragoste muncitorilor din sectorul zootehnic, cu care a lucrat din experiența lui în creșterea animalelor...".

Am spicuit doar cîteva din sutele de recomandări citate în dosarele celor admiși în anul de studii 1961/1962 la facultățile Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală. Pe această cale am făcut cunoștință cu acei care prin eforturi demne de laudă și cu ajutorul pe care azi partidul și statul nostru democrat-popular îl acordă tineretului, au izbutit să facă un mare salt către luminile culturii. Tineri veniți direct din producție alături de alții care de curînd au părăsit băncile școlilor medii, au pornit cu elan și pasiune la drum, pentru a deveni ingineri agronomi, zootehniști sau horticultori, chemați să contribuie la înflorirea continuă a agriculturii noastre.

GHEORGHE BACIU

CE SĂ CITIM

„Comoara cea mare"

Editura pentru Literatură

În curtea unui fost conac boieresc, într-o comună de lîngă Călărași, doi colectiviști găsesc o comoară. Fusese ascunsă acolo, cu ani în urmă, de către moșierul satului. Colectiviștii se strîng în jurul celor două borcane pline cu aur și le privesc cu indiferență. Ei știu că adevărata comoară, comoara cea mare, o constituie veniturile gospodăriei lor colective, care se ridică, în anul 1961, la circa 15.000.000 lei. Comoara cea mare e rodul muncii în comun, cu mijloace mecanizate și prin aplicarea unei agrotehnici înaintate, este rodul socialismului victorios.

Întîmplarea relatată mai sus formează subiectul unei povestiri de Gheorghe Vlad, ce dă și titlul volumului de curînd apărut în Editura pentru Literatură. Inspirate din realitățile satului de azi, cele 19 povestiri și schițe care alcătuiesc volumul, și care aparțin mai multor autori, reușesc să închege o imagine luminoasă a vieții satului colectivizat. Țăranii muncitori sub conducerea partidului și-au unit pămînturile în mari gospodării agricole colective, fac lucrări recomandate de agrotehnică, primesc din partea statului sprijin tehnic și material. Producția la hectar a atins cifre mari, iar colectiviștii sînt interesați să-și întărească necontenit gospodăria lor colectivă, avutul obștesc, să-și mărească sectorul zootehnic, să construiască case noi, școli, creșe. Oamenii trăiesc din ce în ce mai bine, progresul material și cultural la sate este evident. Mișca, din povestirea „Bocancii lui Mișca" de Remus Luca, țiganul care ani de-a rîndul, a umblat desculț, după împărțirea veniturilor din gospodăria colectivă cumpără pentru el și pentru întreaga familie 11 perechi de bocanci. Ursu — („Ursu" de P. Stoenescu) după multe peripeții pînă să intre și el în rîndul lumii, își ia de la cooperativa satului plapomă de mătase. Danciu Fărîmiță („Casa fierarului" de Ana Lungu), își face o casă nouă. Bucuria lui Danciu este atît de mare încît inaugurarea casei vrea s-o facă într-un chip deosebit, cu petrecere și lăutari. Fiecare din aceste fapte capătă o largă semnificație pentru toți cei care, în trecut, slugărind la chiaburi și boieri, sînt treziți de socialism la o viață nouă.

Scriitorii au căutat să urmărească în aceste povestiri procesele sufletești ale țăranilor muncitori care au pășit cu încredere în gospodăria colectivă. Satul colectivizat, problemele pe care le ridică munca în comun îi fac alți oameni, le întăresc încrederea în propriile lor forțe, le dă acea demnitate umană altădată călcată în picioare de către orînduirea nedreaptă a trecutului.

În povestirea „Opincile", Ion Grecea ne descrie cu umor „supărările" unui fotograf care nu reușește să fotografieze un țăran ca-n tablourile lui Grigorescu (adică cu opinci), fiindcă opincile au rămas doar ca piese de muzeu.

Pop Simion ne înfățișează în povestirea „Vîntul și apa" cum prin muncă unită colectiviștii din Ciocîrlia de Jos au înfrînt forțele oarbe ale naturii: au săpat puțuri pentru apă la mare adîncime, au plantat perdele de protecție, să oprească furia vînturilor care le bîntuia semănăturile. Această victorie, obținută după zile de trudă și muncă încordată, le-a permis să-și mărească în mod considerabil veniturile.

Alături de acești scriitori culegerea: „Comoara cea mare" mai cuprinde schițe și povestiri semnate de Ion Istrati, Nicuță Tănase, Vasile Rebreanu, Nicolae Velea etc.

P. CORNELIU

Udările de aprovizionare de toamnă

Prin udările de aprovizionare se înțeleg cele care sînt aplicate de obicei în afara perioadei de vegetație a plantelor, de regulă toamna. La nevoie însă ele se pot da și iarna sau primăvara foarte devreme în cazul cînd sînt destinate culturilor de primăvară care se seamănă timpuriu.

Udările de aprovizionare de toamnă se pot aplica în zonele de stepă cu norme mari astfel încît primăvara să se asigure umiditatea din sol pînă la capacitatea de cîmp pentru apă, pe o adîncime de aproximativ 1,5 m. În acest caz se contează și pe aportul precipitațiilor medii din iarnă care sînt introduse în calculul normei de udare. În zona de silvostepă și pe lunci, se aplică norme de udare mai mici pentru asigurarea răsăritului culturilor, fiind necesară umectarea solului pe adîncimea de aproximativ 0,5 m; aplicarea acestor udări se poate face fie înainte de arătură (în cazul că terenul este uscat și nu permite executarea unei lucrări bune), fie după arătură sau între semănat și răsărit.

Cum trebuie să facem irigarea de aprovizionare?

În general, udările de aprovizionare nu se aplică pe solurile subțiri sub care se află un strat de pietriș sau nisip, cît și pe solurile aluvionare cu apa freatică la o adîncime mai mică de 1,5—2 m.

Udările de aprovizionare pot fi indicate și în zone mai umede cînd se prevăd perioade de secetă între epoca semănatului de toamnă și căderea precipitațiilor de iarnă.

Culturile interesate la udări de aprovizionare sînt: cerealele de toamnă și borceagurile de toamnă, lucernierele care rămîn pentru anul viitor, precum și terenurile unde se vor înființa lucerniere sau pe care se va semăna sfeclă de zahăr în primăvară.

Întrucît în această toamnă în unele părți ale țării pămîntul are în prezent puțină umiditate și se impune aplicarea udărilor de aprovizionare, am socotit util să dăm cîteva recomandări practice asupra acestei lucrări.

Calculul normei de aprovizionare se va face în funcție de provizia momentană a umidității solului. În caz că nu avem posibilitatea determinării acesteia se pot indica cu aproximație următoarele norme de udare de aprovizionare de toamnă:

În cazul lucernierelor și plantelor furajere perene care rămîn în anul viitor este indicat să se folosească 800—1.000 m³ de apă la ha în stepă, și 500—700 m³/ha în silvostepă. În lunci, în general, nu se va uda, afară de cazul cînd terenul e bine drenat și solul este uscat pe adîncimea de 70—100 cm: în acest caz se aplică o normă redusă, de cca 300—400 m³/ha.

Pentru cerealele de toamnă: în cazul cînd terenul e bine pregătit se aplică prin aspersiune 400—500 m³ de apă la ha, după semănat, spre a asigura o bună răsărire a plantelor, sau înainte de pregătirea terenului cînd solul este prea uscat. Pe terenurile ocupate cu plante care le părăsesc mai tîrziu și care trebuie însămînțate cu cereale păioase în această toamnă, acolo unde se poate ara și pregăti solul în condiții mulțumitoare, se recomandă să se aplice udările de aprovizionare imediat după semănat.

În zona de stepă se mai poate da o a doua udare cu norma de cca 400 m³/ha, după nevoie, pentru asigurarea înfrățitului.

În cazul udărilor pe brazde și fîșii, se aplică, înainte de arătură (cînd terenul este uscat) sau înaintea semănatului, 800—1.000 m³ apă la ha în stepă și 500—700 m³/ha în silvostepă. Brazdele de udare pentru aplicarea irigării de aprovizionare se trasează, în funcție de sol, distanțate între ele pe soluri ușoare și grele la cca. 100 cm, iar pe cele mijlocii, la cca 140 cm. Aceste brazde pot fi trasate odată cu executarea arăturii de toamnă prin folosirea unui prelungitor de tablă la cormana de mijloc a plugului, fie (lucrare mai puțin economică) deschizînd brazdele cu cultivatorul prevăzut cu corpuri de rariță. În cazul cînd terenul e uscat și nu se poate face arătura de toamnă în bune condiții, acolo unde există brazdele de udare ale culturii premergătoare, ele pot fi folosite pentru administrarea udărilor de aprovizionare.

În zona pădurilor de cîmpie, udările de aprovizionare nu sînt necesare decît în anii cu toamne excepțional de secetoase.

Cu privire la influența udărilor de aprovizionare la grîul de toamnă, bunăoară, se poate arăta că la stațiunile experimentale agricole Mărculești din regiunea București, (aflată în zona de stepă) și Chiscani din regiunea Galați (în zona de stepă uscată), au fost obținute în 1960 — prin aplicarea udărilor de aprovizionare în complex cu celelalte măsuri agrotehnice — peste 4.500 kg/ha la un sol de mare productivitate. La Stațiunea experimentală Studina, din regiunea Oltenia, în zona de silvo-stepă, producția de grîu realizată a atins 5.500 kg/ha tot în anul trecut. În toate aceste cazuri a fost dată o udare de aprovizionare în toamnă cu norma de udare de 800—1.500 m³/ha.

Ing. GEORGE SALAY
Institutul de Cercetări Agricole-București

Manifestări culturale în sprijinul campaniei de toamnă

Cabinetul metodic al Casei de cultură din Cernavoda, a organizat în sprijinul campaniei agricole de toamnă, la căminul cultural din satul Seimenii Mici, o „Joie a tineretului" model cu tema: „Pentru o recoltă bogată în anul viitor".

Pregătită și organizată din timp, manifestarea aceasta s-a bucurat de un frumos succes, de participarea întregului tineret al satului. Tovarășul Gheorghe R. Mitu, președintele gospodăriei colective, care a vorbit tineretului despre stadiul pregătirilor în vederea campaniei însămînțărilor de toamnă a arătat măsurile organizatorice luate pentru realizarea producțiilor planificate. De asemenea, el a evidențiat tinerii care au contribuit la efectuarea lucrărilor de calitate din actuala campanie.

Pentru a informa pe tinerii colectiviști în legătură cu desfășurarea acestei campanii în regiunea Dobrogea, învățătoarea Aneta Moise a citit articolul publicat în ziarul „Dobrogea Nouă" cu titlul: „Pentru o recoltă bogată în anul viitor".

De mult succes s-a bucurat și concursul „Cine știe, cîștigă" pe tema: „Să pregătim temeinic însămînțările de toamnă". Concursul a fost condus cu multă pricepere de tehnicianul agronom al gospodăriei, tov. Melnic Veniamin. Pentru acest concurs gospodăria colectivă a acordat frumoase premii. La concurs au participat mulți tineri colectiviști care au dat răspunsuri bune și chiar foarte bune. Abia la întrebările de baraj au fost cunoscuți cîștigătorii. Pe primul loc s-a clasat tînărul Sibona Gheorghe, pe locul II Nanu Dumitru și Purcăreață Ștefan, iar pe locul III Deacu Cornel, toți utemiști.

La propunerea organizației U.T.M. în aceeași seară 25 de tineri colectiviști au format o brigadă care s-a angajat să transporte voluntar la cîmp cantitatea de 100 tone gunoi de grajd, iar o altă echipă de 10 tineri să participe, în timpul liber, la terminarea construcției celor două săli de clasă care se ridică lîngă actuala școală.

ȘTEFI SAIOC
și
BONCOTA NICULAE
corespondenți

Căminul cultural din Cervenia

În ultimii ani, în raionul Zimnicea au fost construite multe cămine culturale. Un mare și frumos cămin cultural a fost terminat zilele acestea și în comuna Cervenia. Așezat în mijlocul comunei, căminul cultural de aci cuprinde o sală mare de spectacole cu 400 de locuri, cabină cinematografică, scenă, bibliotecă etc. Acest frumos lăcaș de cultură a fost construit prin contribuția bănească și munca voluntară a tuturor cetățenilor din Cervenia.

La ridicarea căminului cultural s-au evidențiat mulți locuitori ai comunei printre care Nicu Iana, Slobozeanu Ioana, Dumitru Păduraru, Anghel Has și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

Rezultatele unei activități rodnice

Un plan așezat într-un colț de cameră; o masă rotundă și o garnitură de șah pe ea; un dulap micuț cu cărți în colțul opus; cîteva scaune. Cam așa arăta „clubul" gospodăriei noastre acum 8-9 ani. Azi, el cuprinde 4 camere, între care una mare de lectură, cu mese, scaune și colecțiile principalelor publicații din țara noastră și o bibliotecă cu 2.000 de volume, — o cameră de muzică unde se fac și repetiții de către brigada artistică de agitație, o cameră repartizată stației de radioficare, o sală cu 6 mese pentru șah și garnitură completă de tenis de masă.

În afară de clubul de la centrul gospodăriei, la 7 brigăzi au fost amenajate colțuri roșii dotate cu mici biblioteci, colecții de ziare și reviste, mese de șah etc. În cadrul clubului și al colțurilor roșii se desfășoară o activitate culturală de masă deosebit de fructuoasă.

Pentru foarte mulți lucrători ai gospodăriei noastre, participarea la conferințe, la audițiile la radio, citirea cărților, a revistelor și ziarelor au devenit preocupări obișnuite. Chiar în vîrfurile de muncă — primăvara și vara la întreținerea viilor, ori toamna în timpul recoltării și vinificației strugurilor, cînd — așa cum e lesne de înțeles — oamenii au mai multe treburi, seara, după terminarea lucrului, la club și la colțurile roșii domnește o vie activitate. Numeroși muncitori și tehnicieni citesc cărți de la bibliotecă. Numai în ultimele două luni și jumătate, de pildă, au fost citite 115 volume, politice și artistice și 109 cărți agrotehnice. Dacă se are în vedere că în gospodăria noastră lucrează 126 de muncitori permanenți și că în perioada la care mă refer 115 dintre ei au citit cărți de la bibliotecă, rezultă clar cît s-a dezvoltat gustul de citit al lucrătorilor noștri. În fișele de cititori ale tovarășilor: ing. Mălătău Vasile, agronom șef al gospodăriei, Vișan Gheorghe și Alexiu Ștefan, fierari, Faghiurea Aurel, magaziner, Popescu Niculae, inginer oenolog, Trifu Gheorghe și Pavel Gheorghe, muncitori Giurgea Gh., maistru de cultură și ale altor lucrători, sînt trecute numeroase titluri de cărți literare și tehnice. De altfel, de la începutul anului pînă la 20 septembrie biblioteca gospodăriei s-a îmbogățit cu volume în valoare de încă aproape 1.000 de lei, iar pînă la sfîrșitul anului se vor mai cumpăra cărți pentru alți 300 de lei prevăzuți în bugetul comitetului sindicatului.

Nu mai puțin semnificativ socot că e și faptul că în ultimele două luni și jumătate, prin stația de radioamplificare au fost transmise 8 conferințe cu caracter educativ. Comitetul sindicatului, îndrumat de organizația de partid, a făcut, cu acest prilej, o largă mobilizare a muncitorilor permanenți și sezonieri spre a audia aceste conferințe prin difuzoarele existente.

Cum a reușit comitetul sindicatului gospodăriei noastre să ridice activitatea culturală de masă pe o treaptă superioară? În această privință un sprijin hotărîtor ni l-a dat biroul organizației de partid. De pildă, tov. organizator de partid Leocă Nicolae, a participat personal deseori, la ședințele comitetului sindicatului, în cadrul cărora se discutau probleme în legătură cu atragerea unui număr mai mare de cititori la bibliotecă, organizarea unei formații de dansuri naționale și teatru și a unei brigăzi de agitație artistică, ori extinderea numărului difuzoarelor stației de radioamplificare. Îndrumările date comitetului sindicatului de către tov. Leocă și de alți membri de partid dornici să contribuie la ridicarea nivelului cultural al lucrătorilor noștri, ne-au fost de mare folos în lărgirea activității culturale de masă, cu atît mai mult cu cît aceștia au dat și dau și un bun exemplu personal.

Cu cîțiva ani în urmă, în gospodărie nu se putea vorbi despre o muncă bine organizată a brigăzii de agitație artistică. În prezent, brigada respectivă are 18 tovarăși. Biroul organizației noastre de partid a îndrumat organizația de bază U.T.M. și comitetul sindicatului să mobilizeze un cît mai mare număr de tineri care să participe la activitatea artistică. De multă pricepere și dorință de a extinde această activitate a dat și dă dovadă tov. Grigoriu Dumitru, secretarul organizației de bază U.T.M., care sprijină comitetul sindicatului la organizarea spectacolelor și este nelipsit de la repetiții. Comitetul sindicatului și-a propus ca în cel mai scurt timp să organizeze și o orchestră, o formație de teatru și un cor.

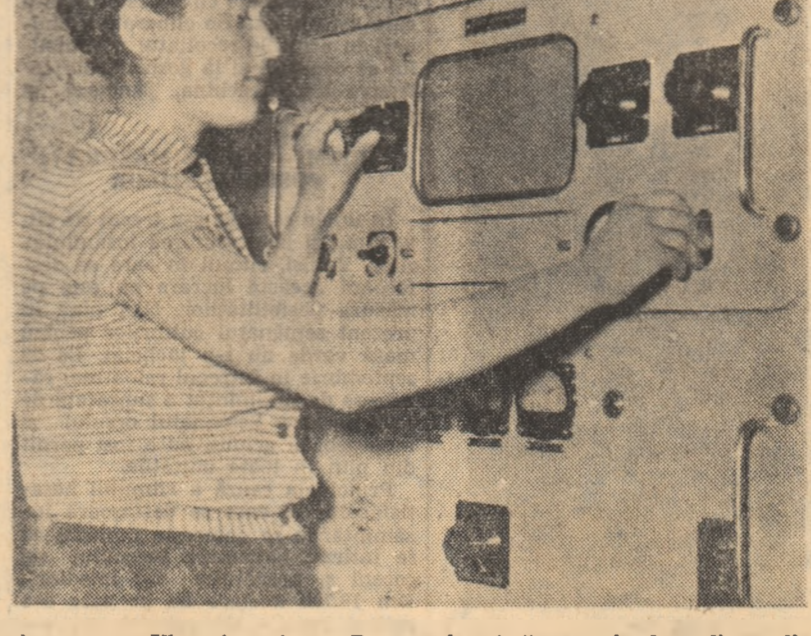
Fără îndoială, nu se poate vorbi despre munca culturală de masă din gospodăria noastră fără a se aminti și de aportul pe care îl aduce gazeta de perete la educarea comunistă a lucrătorilor noștri. Articolele de la gazeta de perete sînt schimbate cu regularitate din 15 în 15 zile potrivit unui plan concret de muncă. O mare atenție se dă aci popularizării fruntașilor în producție. În nr. 14 al gazetei de perete, de exemplu, au fost evidențiați comuniștii Giurgea Gh., Țățîrcă Andrei și Bălan Virgil, maiștri de cultură, pentru faptul că în brigăzile conduse de ei se executaseră în mod exemplar lucrările de întreținere în vii. Totodată, la colțul satiric „Urzica" au fost criticați maiștrii de cultură C. Melnic și Spasov Ion, deoarece în brigăzile conduse de ei erau mult rămase în urmă. Articolele respective și-au dovedit pe deplin utilitatea deoarece în foarte scurt timp deficiențele semnalate au fost înlăturate cu hotărîre.

O atenție deosebită acordă comitetul sindicatului și agitației vizuale. Nu e lipsit de interes să subliniez că la gospodăria noastră, cu prilejul aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului nostru a fost organizată în sala mare a clubului, o expoziție de tablouri cuprinzînd aspecte din lupta partidului pentru o viață liberă și fericită a poporului nostru. Expoziția a fost vizitată de toți lucrătorii gospodăriei.

Între altele, tot în scopul unei bune agitații vizuale au fost confecționate 18 lozinci așezate în parcul de la centrul gospodăriei, un grafic pe care se trec rezultatele întrecerii socialiste între brigăzi și două panouri de onoare. La un loc foarte frecventat s-au așezat și afișiere în care se expun zilnic ziarul „Scînteia" și de două ori pe săptămînă ziarul „Agricultura Nouă".

Aș vrea în încheiere să subliniez că diferitele forme ale activității culturale de masă desfășurată de către comitetul sindicatului contribuie în mare măsură la convingerea lucrătorilor noștri că este necesar, în scopul obținerii unor rezultate bune în producție, să se preocupe permanent de ridicarea nivelului lor politic, cultural și profesional. În acest an, ca urmare a interesului sporit pe care l-a acordat acestei probleme comisia muncii culturale de masă, 13 tovarăși, ca de exemplu, strungarul Bănică Dumitru sau muncitorul Burlui Ovidiu, au absolvit cu note foarte bune clasele pe care le-au urmat în cadrul școlii medii. Pentru noul an școlar, s-au înscris în învățămîntul mediu 21 de alți tovarăși.

CHIPĂILĂ MIHAI
responsabilul clubului G.A.S. Florești,
regiunea Galați

În comuna Ulmeni, regiunea București, există o stație de radioamplificare cu un număr de peste 350 de abonați. În fotografie: operatoarea Anișoara Zavalan în timpul emisiunii.

Foto: C. DUMITRU

Munca cu cartea — o activitate continuă

Bibliotecile comunale și sătești din raionul Lipova, desfășoară o rodnică activitate cu cartea. La biblioteca din comuna Zăbrani, de pildă, bibliotecara Eleonora Banciu muncește cu multă tragere de inimă și simț de răspundere obținînd rezultate frumoase în difuzarea cărții. Astfel de la începutul anului și pînă acum, la biblioteca amintită s-au înregistrat 997 de cititori. Au fost citite 4.978 de cărți. În vederea bunei difuzări a cărții, bibliotecara din Zăbrani a organizat diferite forme de popularizare care, de fiecare dată, își aduc roadele. Printre acestea se numără bibliotecile volante, citirea cărților în grupe de oameni la sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat și colective etc. De asemenea, au mai fost organizate prezentări de cărți în limbile romînă și germană. Sub lozinca: „Să cunoaștem scriitorii noștri", s-a organizat o manifestare literară „Creangă — Slavici — Coșbuc — Alecsandri — Eminescu". În prezent se pregătește o alta avînd ca temă: „Scriitorii contemporani ai patriei".

Activitatea frumoasă desfășurată de bibliotecara Eleonora Banciu de la biblioteca din Zăbrani poate constitui, pentru multe alte biblioteci, un bun exemplu în munca cu cartea.

FRANCISC WILD
corespondent

Din carnetul corespondentului

Mulgătorul fruntaș Nicolae Costin

Am fost zilele acestea la Coțușca. L-am căutat la sectorul zootehnic al gospodăriei de stat pe mulgătorul de vaci Nicolae Costin. Nu era la grajduri. Cineva îmi spusese că la acea oră de seară, după terminarea treburilor de grajd trebuie să fie acasă. Iată-mă deci acasă la mulgător. La lumina becului, Nicolae Costin citea dintr-o revistă ceva care îl interesa mult. Era vorba de hrănirea rațională a vacilor în perioada de lactație. Gazda mă întîmpină bucuros, ca pe un vechi prieten.

— Te rog poftește și ia loc pe scaun. În orele libere mai citesc cîte ceva din munca altor crescători de animale. Cu ce treburi pe la noi? mai zise mulgătorul.

Am vorbit în acea seară frumoasă de început de toamnă cu Nicolae Costin despre copilăria lui, care nu s-a bucurat de prea multă fericire, despre viața nouă pe care o trăiește în regimul nostru democrat-popular, cît și despre munca lui de îngrijitor de animale. Printre altele Nicolae Costin îmi vorbi: „Am fost 6 frați. Părinții erau tare săraci. Roboteau pe moșia unuia căruia îi zicea Birbir. De săraci ce erau n-am putut învăța decît cîteva clase primare. Dar asta a fost în vremurile acelea. Au trecut anii și au venit vremuri bune. Partidul m-a ajutat să urmez o școală zootehnică. După absolvirea acestei școli am fost repartizat să lucrez la gospodăria agricolă de stat Coțușca, din regiunea Suceava. Aci, m-a luat în primire, ca să zic așa, comunistul Adochiței. „O să-ți dăm în primire o grupă de vaci. Deocamdată nu stau ele prea bine cu producția de lapte, așa că va trebui să depui multă strădanie și hărnicie la îngrijirea și hrănirea lor", îmi zise acel care urma să-mi fie profesor în ale creșterii animalelor. L-am ascultat de fiecare dată pe tovarășul Adochiței și sfaturile lui m-au ajutat mult în munca mea de crescător de animale. Nu după multă vreme, vacile pe care le aveam în primire au ajuns și ele cu producția de lapte la nivelul celor care dădeau producții mari. Așadar, învățămintele „profesorului meu" au dat roade. Un bun sfătuitor mi-a fost tov. Adochiței și atunci cînd mi-a spus: „Măi Nicolae, tu ești încă tînăr, n-ar fi rău dacă te-ai înscrie și ai urma la școala medie. Ai avea numai de cîștigat". L-am ascultat și uite așa sînt și elev al școlii medii..."

Dar despre el și munca lui Nicolae Costin nu mi-a spus prea multe lucruri. A trebuit să aflu de la alții. Și fiecare lucrător din gospodăria de stat Coțușca, cu care am stat apoi de vorbă, a avut numai cuvinte de laudă la adresa mulgătorului Costin. „Vacile lui sînt cele mai frumoase. Le îngrijește și hrănește bine" îmi spuse unul, iar altul: „În medie, de fiecare vacă pe care o are în primire, mulge zilnic cîte 25—26 litri de lapte". Mai aflu apoi că Nicolae Costin este și un bun tovarăș și prieten cu toți ceilalți crescători de animale cărora cu dragă inimă le împărtășește de fiecare dată din ceea ce el știe mai mult la creșterea animalelor. „Se poartă așa cum l-a educat și învățat partidul: un bun tovarăș și prieten cu toți colegii lui de muncă" îmi mai spuse un alt mulgător.

Multe lucruri ar mai putea fi spuse despre comunistul Nicolae Costin. S-ar mai putea vorbi astfel despre interesul lui în a învăța cît mai multe din experiența în muncă a altor mulgători fruntași ca cei de la gospodăriile agricole de stat Popești-Leordeni, Grabăți, Cocargeaua.

— Așa-i comunistul Nicolae Costin, un om harnic, priceput, care se bucură de multă apreciere din partea noastră, a tuturor, îmi spuse și tovarășul Constantin Adochiței, „profesorul" și sfătuitorul multor tineri crescători de animale de la G.A.S. Coțușca

C. BĂRBĂCARU
corespondent

Terminarea construcţiilor agro-zootehnice, o sarcină importantă a momentului de faţă

Din cele 49 de gospodării colective care sînt în raionul Drăgăneşti-Vlaşca, doar vreo 5 au mai mult de un an. Majoritatea fiind deci nou înfiinţate, lesne se poate înţelege că ele au avut şi au încă de rezolvat o mulţime de probleme de organizare, economice şi gospodăreşti. Printre acestea se numără şi cele legate de asigurarea construcţiilor agro-zootehnice destinate producţiei.

★

Cit de mult şi-au propus să construiască gospodăriile colective din raion în acest an ne-o dovedeşte faptul că numai grajduri au trebuit ridicate 100 pentru adăpostirea a aproape 11.000 de animale. Şi trebuie subliniat că în majoritatea unităţilor construcţiile prevăzute n-au rămas simple cifre de plan. Adică, au fost terminate pînă de curînd 79 de grajduri, 8 se află la acoperiş, iar 5 la fundaţie; din cele 29 de maternităţi şi îngrăşătorii pentru porcine, 24 au fost atacate. Rămase în urmă sînt însă lucrările de construcţii la magazii şi pătule. Intr-adevăr, din cele 63 de pătule planificate, doar 31 au fost atacate şi numai 3 sînt terminate; la magazii, din cele 44 plan doar 8 au fost atacate.

Aceasta este situaţia pe raion. Se observă deci că la unele obiective mai sînt încă rămîneri în urmă, şi nu dintre cele neînsemnate. Cui se datoresc ele?

ORGANIZARE ŞI IAR ORGANIZARE

...Această condiţie îndeplinită explică de ce gospodăria colectivă din Cucuruzu, care şi-a propus să ridice, printre altele, şi 4 grajduri, a izbutit ca pînă mai zilele trecute să termine trei, al patrulea fiind şi el aproape gata.

Începute în perioada de vîrf a muncilor de primăvară, continuate într-un ritm mai intens după strînsul păioaselor, lucrările de construcţii nu au fost scăpate nici un moment din vedere de consiliul de conducere şi organizaţia de partid din gospodărie. Tot aşa stau lucrurile şi la gospodăria colectivă din Toporu. Şi aici lucrările de construcţii au fost începute din primăvară şi au putut fi terminate la vreme. Comisia de construcţii numită de adunarea generală, compusă din oameni de iniţiativă ca Prodan Gheorghe şi Bitică Ion, candidaţi de partid, s-a interesat la vreme de asigurarea cu materiale, de mobilizarea la lucru în permanenţă a membrilor brigăzii de construcţii.

Dar să privim şi reversul. Din cele trei grajduri ce trebuie să construiască gospodăria colectivă din Răsuceni de sus, numai despre unul se poate spune că este gata, restul fiind în lucru. De multă vreme în lucru. Aceasta pentru că aici organizarea muncii de construcţii este slabă. În ziua de 27 septembrie, de exemplu, din cele 27 de atelaje (3 de fiecare brigadă) cîte se fixase cu o seară înainte să care pămînt pentru grajduri, erau la lucru numai trei, cele trimise de brigada a IV-a. Deşi această deficienţă se cunoştea de dimineaţă Mihăiţă Gheorghe, preşedintele gospodăriei, în loc să ia măsuri de remediere, pleacă într-un sat vecin pentru unele treburi fără nici o legătură cu cele ce erau urgent de rezolvat în unitate. Avea dreptate tovarăşul Niţă Gheorghe, instructor de partid, care, referindu-se la slaba organizare a muncii în această gospodărie, spunea că ceea ce se hotărăşte astăzi, consiliul uită mîine să urmărească. Deficienţe de organizare se fac simţite şi la gospodăriile colective „7 Noiembrie" din Botoroaga, unde din trei grajduri planificate, doar unul este gata, la „30 Decembrie"-Bălăria, la colectiva din satul Tufa şi altele. Trebuie subliniat că unităţile menţionate, şi altele, care sînt, de asemenea, rămase în urmă, au totuşi prisos de braţe de muncă. Ori, dat fiind că mai toate grajdurile se fac din plin, folosirea judicioasă a acestui prisos de braţe de muncă ar fi putut duce la grăbirea ritmului de construcţii.

Raid anchetă în raionul Drăgăneşti-Vlaşca

MATERIALE DESTULE — TOTUŞI RITM SCĂZUT

In unele din gospodăriile vizitate, tovarăşii din conducerea acestora motivau întîrzierea construcţiilor prin lipsa acelor materiale ce nu pot fi procurate pe plan local. Această lipsă s-a făcut într-adevăr simţită, mai cu seamă în privinţa materialului lemnos, pînă cu vreo lună în urmă. Acum asemenea materiale se găsesc din destul. Dar o dată cu asigurarea materialului lemnos nu se observă totuşi creşterea corespunzătoare a ritmului de muncă. În legătură cu aceasta este de sesizat o anumită situaţie. Unele gospodării au primit ca material lemnos buşteni care, bineînţeles, trebuie prelucraţi. Pentru a sprijini unităţile, S.M.T. Drăgăneşti-Vlaşca, a confecţionat şi a pus la dispoziţia acestora 3 banzigieri (ferăstraie cu pînză) şi 2 circulare. Numai că unităţile în care a ajuns acest utilaj l-au reţinut şi după ce şi-au terminat de prelucrat lemnul. Zile în şir tovarăşul Popescu Sabin, preşedintele gospodăriei colective din Toporu, bunăoară, a cerut conducerii gospodăriei colective vecine din Cucuruzu să-i înapoieze circularul. Tovarăşul Neagu Coman, preşedintele acesteia din urmă, dealtminteri om foarte inimos şi cu iniţiativă, i-a tot promis, dar încă nu i l-a dat. Sîntem de părere că secţia agricolă şi conducerea S.M.T. ar trebui să dirijeze acest utilaj, astfel ca el să fie folosit cu maximum de randament. În afară de materialul lemnos, sînt însă materiale care au sosit în unităţi prin mai, iunie şi chiar mai devreme. Este vorba în primul rînd de ciment. Cu toate acestea pînă acum, aşa după cum am mai arătat, s-a început construirea a mai puţin de jumătate din pătulele prevăzute în plan. Ori, gospodării ca cele din Tîrnava, Botoroaga, Răsuceni şi altele, abia în ultimele zile au turnat fundaţia la pătule.

ALTE NEAJUNSURI

În afara deficienţelor de organizare despre care am amintit şi lipsei de preocupare mai susţinută din partea consiliilor de conducere ale unor gospodării, la rămînerea în urmă a muncii de construcţii în raionul Drăgăneşti-Vlaşca au mai contribuit şi alţi factori. Unul şi nu dintre cei mai puţin importanţi, este acela că raionul nu are decît doi tehnicieni constructori care îndrumă activitatea de construcţii din gospodăriile colective. Cu un plus de interes, sfatul popular raional şi-ar fi putut completa schema, care prevede 5 posturi de tehnicieni constructori, şi astfel multe din lipsurile existente ar fi putut fi din vreme lichidate.

Problema terminării construcţiilor prezintă şi un alt aspect. Din totalul grajdurilor comunicate raionului ca fiind gata, unele din ele numai în parte sînt într-adevăr gata. Căci nu poate fi considerat terminat un grajd în care ieslele lipsesc, tavanul este nemontat sau ferestrele neînchelate. Acest „gata" lăsat neisprăvit, nu asigură, fireşte, animalelor condiţii optime de adăpostire. O altă observaţie se referă la alimentarea cu apă. Puţine sînt unităţile care au forat puţuri cu un debit corespunzător de apă, ceea ce în perioada de stabulaţie a vitelor nu poate să nu provoace greutăţi în adăpatul acestora.

★

Mai în glumă, mai în serios, tovarăşi din conducerea unor gospodării colective ne-au spus să nu fim prea aspri în criticarea lipsurilor privind întîrzierea construcţiilor. Fapt este că rămînerea în urmă cu ridicarea construcţiilor dăunează unităţilor înseşi, se poate provoca greutăţi în activitatea de producţie. Ca un aspect dintre cele mai pozitive ale strădaniei colectiviştilor din raionul Drăgăneşti-Vlaşca pentru întărirea unităţilor din care fac parte trebuie subliniat acela că în privinţa creşterii şeptelului, planurile de producţie pe acest an au fost realizate şi în unele locuri chiar depăşite. Numai la cumpărarea de vaci şi juninci, planurile de producţie au fost depăşite cu peste 45 la sută. Prin depăşire şeptelul şi animale sînt şi mai bune. Se cuvine deci ca aceste bunuri, roade ale muncii colectiviştilor, să fie întreţinute şi păstrate în cele mai bune condiţii.

Există posibilităţi ca volumul de construcţii planificat în gospodăriile colective din acest raion să fie realizat integral. Unităţile au primit din partea statului credite pentru construcţii în valoare de aproape 4.000.000 de lei, mărturie a ajutorului puternic pe care clasa muncitoare îl acordă ţărănimii. Colectiviştii înşişi, preocupaţi de folosirea cît mai chibzuită a fondurilor băneşti au hotărît să folosească la construcţii într-o măsură însemnată materiale locale. Prin contribuţia voluntară a membrilor, gospodăriile colective şi-au procurat peste 10.000 de bucăţi lemn de salcîm. Aşa cum spuneam, nu mai constituie o problemă nici aprovizionarea cu celelalte materiale de construcţie ce nu se găsesc pe plan local: bazele de aprovizionare din raion dispun de cantităţi suficiente de astfel de materiale. Folosind atît creditele cît şi fondurile proprii — de care gospodăriile dispun ca urmare a livrărilor de produse contractate — este cu putinţă ca ele să-şi termine în scurt timp toate construcţiile planificate.

T. OPREA
P. VOICULESCU

O frumoasă realizare a G. A. S. din regiunea Bucureşti

2.000.000 de litri de lapte peste prevederile planului

In ultimele luni, cele mai multe gospodării agricole de stat din regiunea Bucureşti au reuşit să sporească continuu producţia de lapte pe cap de vacă furajată. Aceasta le-a permis să livreze statului importante cantităţi de lapte peste prevederile planului. Pînă la jumătatea lunii septembrie, unităţile Trustului regional Gostat Bucureşti, depăşiseră planul cu mai bine de 20.000 de hl de lapte de vacă.

Gospodăriile agricole de stat Căzăneşti, Andrăşeşti, Slobozia, Călăraşi, Ograda, Asan-Aga, se numără printre unităţile fruntaşe pe regiune. G.A.S. Căzăneşti, bunăoară, a realizat în primele 8 luni ale anului o producţie medie de 3.559 de litri. Aceasta înseamnă că e cu putinţă obţinerea unei producţii medii anuale de peste 5.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Realizarea este cu atît mai meritoasă cu cît cea mai mare parte a efectivului se compune din vaci la prima lactaţie.

Rezultatele obţinute de majoritatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Bucureşti în creşterea producţiei de lapte se datoresc în primul rînd îmbunătăţirii substanţiale a furajării animalelor; au fost alcătuite raţii echilibrate în care s-a asigurat un raport just între U. N. şi A.D. raţii în care, în timpul iernii, ponderea cea mai mare a avut-o nutreţul însilozat, iar din primăvară şi pînă în prezent masa verde.

Consiliile gospodăriilor agricole de stat Slobozia, Andrăşeşti, Mereni, Jegălia, Călăraşi şi ale altor unităţi au luat la timpul cuvenit măsurile necesare pentru asigurarea unui conveier verde format din culturi cu valoare nutritivă cît mai ridicată, precum şi pentru realizarea unui nutreţ însilozat de calitate superioară celui din anii precedenţi. În acest scop gospodăriile sus-amintite folosesc porumbul în combinaţie cu plante bogate în proteine ca soia, mazărea şi lucerna. Preocuparea pentru îmbunătăţirea cantitativă şi calitativă a bazei furajere şi asigurarea unui sortiment variat de nutreţuri s-a reflectat în mod pozitiv în creşterea producţiei de lapte.

La o furajare mai bună s-a adăugat şi o îngrijire mai bună a animalelor, organizarea taberelor de vară, întreţinerea vacilor în condiţii de igienă şi sănătate corespunzătoare, toate acestea datorită, în special, permanentizării îngrijitorilor de vaci, precum şi generalizării metodelor mulgătorilor fruntaşi.

Au fost gospodării de stat care în iarnă şi în primăvara acestui an obţineau rezultate nesatisfăcătoare, nerealizîndu-şi planul. Aşa este cazul gospodăriilor Frăsinet, Mihai Viteazu, Frumuşica, Frăţileşti, Liţa, Puţineiu etc. Schimburile de experienţă organizate pe plan regional, popularizarea metodelor folosite de unităţile fruntaşe, asistenţa tehnică şi sprijinul organizatoric acordat acestor unităţi de către Trustul Gostat au dus la lichidarea rămînerii în urmă şi la integrarea lor în plutonul tot mai numeros al gospodăriilor de stat cu planul depăşit.

Apostol Constantin şi Cristache Vasile de la gospodăria de stat Ograda, Himeş Ştefan şi Roth Ion de la Giurgiu, precum şi mulţi alţi mulgători care au obţinut producţii medii zilnice de 14—16 litri de lapte pe cap de vacă, se mîndresc atît cu titlul de fruntaş în întrecerea socialistă, cît şi cu cîştigurile sporite ce le obţin şi la care se adaugă diferite premii în obiecte.

O serie de gospodării de stat au obţinut rezultate bune şi în ceea ce priveşte reducerea preţului de cost pe unitatea de produs. La G.A.S. Căzăneşti, de pildă, costul hectolitrului de lapte a fost redus cu 23 de lei faţă de cel planificat, iar la G.A.S. Joiţa, preţul de cost al unui hl de lapte a fost cu 41 de lei sub sarcina de plan. Rezultate asemănătoare au obţinut şi gospodăriile de stat Toporu, Asan-Aga, Giurgiu, Slobozia, Ograda, Pietroiu şi multe altele.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre gospodăriile de stat I. C. Frimu, Dobroteşti, Crevedia, Băneasa şi Dilga, care au realizat costuri ridicate şi, de altfel, se numără printre puţinele unităţi care încă nu şi-au realizat planul de livrare a laptelui.

Ridicarea şi a acestor unităţi la nivelul gospodăriilor fruntaşe va însemna un important succes al gospodăriilor de stat din regiunea Bucureşti, o nouă şi substanţială contribuţie a lor la buna aprovizionare a oamenilor muncii.

P. MARIUS

Culesul merelor la gospodăria agricolă de stat Copou, regiunea Iaşi

Foto: C. DUMITRU

Mecanizatorii şi-au îndeplinit angajamentele

(Urmare din pag. 1)

tractoare. Toate acestea au contribuit la scurtarea termenului de executare a unor lucrări (recoltatul, bunăoară, s-a efectuat în numai 8 zile lucrătoare). La aceasta se adaugă şi buna calitate a lucrului executat de către mecanizatori. Multe gospodării colective au dobîndit recolte bune. Astfel, G.A.C.-urile din Ştefăneşti, Stolnici, Bradu şi altele, au dobîndit 700—900 de kg de grîu la ha peste prevederile planului de producţie, colectiviştii din Ştefăneşti, Recea, Hirseşti, Ioneşti cîte 700—1.200 de kg de porumb boabe mai mult la ha decît şi-au planificat.

Pentru obţinerea unor economii cît mai mari la cheltuielile de producţie, mecanizatorii de aici au acordat o atenţie deosebită întreţinerii utilajului. Respectînd cu stricteţe normativul de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice numeroşi tractorişti au prelungit durata de funcţionare a tractorului între două reparaţii. Între aceştia se numără mecanizatori ca Ion Păunescu, Gh. Dumitrescu, Alex. Lătăreţu, Stoica Gheorghe. Mulţi dintre ei au realizat peste 1.000 de hantri, fără a face reparaţii la tractoare, obţinînd totodată şi mari economii de carburanţi şi lubrifianţi.

La bunele rezultate dobîndite o contribuţie de seamă a avut-o ţinerea cu regularitate şi ori de cîte ori a fost nevoie a consfătuirilor de producţie la sediul brigăzilor. Aici s-au luat în totdeauna măsuri de îndreptarea deficienţelor ivite în bunul mers al lucrărilor. La consfătuiri au fost prezenţi cîte un membru din comitetul sindicatului şi din conducerea unităţii.

Ca urmare a tuturor măsurilor luate staţiunea a obţinut importante succese. Ultima dare de seamă contabilă arată că planul de producţie a fost depăşit cu peste 3.000 de hantri, economisindu-se peste 10 tone de motorină, benzină şi ulei. Preţul de cost al hantrului a fost redus de la 71,08 lei/hantru cît a fost planificat, la 62,07 lei. În acest fel mecanizatorii de aici au redus preţul de cost al hantrului cu 4,79 lei şi faţă de angajamentul luat. Economiile globale se ridică la circa 600.000 de lei, cele mai mari sume fiind economisite la capitolele „consum de carburanţi" (aproape 60.000 lei) şi „reparaţii tractoare şi maşini agricole" (peste 400.000 lei).

După cum se vede mecanizatorii de la S.M.T. Costeşti au obţinut de pe acum rezultate bune în realizarea obiectivelor luate în întrecerea socialistă. Ei luptă acum în cadrul lucrărilor campaniei de toamnă să întregească aceste rezultate cu succese şi mai de seamă.

703 kg. floarea-soarelui — spor de producţie la hectar

Faţă de 1.550 de kg. cît prevedea planul, gospodăria colectivă din comuna Vasile Roaită, raionul Feteşti, a obţinut în medie de pe fiecare din cele 120 de hectare cultivate cu floarea-soarelui, cîte 2.253 de kg. Colectiviştii au avut astfel încă o dovadă cît de important este să respecţi cu stricteţe regulile agrotehnice. Printre alte măsuri aplicate de ei la cultura florii-soarelui au fost şi cele cinci praşile dintre care două mecanice.

Pentru a stimula strădania colectiviştilor spre obţinerea de producţii mari, gospodăria aplică retribuirea suplimentară bănească pe echipe.

Echipele făcînd parte din brigăzile a întîia şi a doua conduse de Pisău Dumitru şi respectiv, Borduşelu Toma, au obţinut cele mai mari sporuri de recoltă. Astfel, colectiviştilor din aceste echipe li se cuvin drept premiu şi cele mai mari sume de bani realizate din depăşire.

ION DANCIU
corespondent

Cifre şi fapte din gospodăria colectivă „Zorile" comuna Urecheni-Tg. Neamţ

UNA dintre gospodăriile agricole colective care s-a dezvoltat multilateral obţinînd producţii superioare la ha. şi mari venituri băneşti, este şi gospodăria agricolă colectivă „Zorile" din comuna Urecheni, raionul Tg. Neamţ.

Această unitate s-a constituit în anul 1950. Cele 54 de familii care porneau atunci pe drumul agriculturii socialiste, dispuneau de 128 de ha. teren agricol, 2 boi, 9 căruţe, 5 grape, 6 pluguri şi 3 cai. Astăzi, numărul colectiviştilor a crescut la peste 540 de familii, lucrînd în comun aproape 1.000 de ha. teren agricol. În această perioadă fondul de bază al gospodăriei a crescut de 74 de ori, adică de la 20.523 lei în 1950, la 1.519.000 lei în anul 1961. Numai în anul 1960, din veniturile realizate, colectiviştii au atribuit fondului de bază circa 300.000 lei.

★

DEŞI în anul 1960, condiţiile climaterice nu au fost tocmai propice culturilor agricole, gospodăria din Urecheni a reuşit să obţină cu 377 kg. de grîu şi 387 kg. de porumb boabe la ha. mai mult decît întovărăşirea agricolă din comună. Un loc important ocupă în gospodărie, cultura sfeclei de zahăr. Astfel, de pe cele 70 ha. cu sfeclă gospodăria „Zorile" a încasat peste 934.000 lei, rămînîndu-i după scăderea cheltuielilor de producţie un venit net de 500.000 lei.

★

URMARIND îmbinarea raţională a producţiei vegetale cu cea animală, gospodăria colectivă respectivă a pus un accent deosebit în ultimii ani, pe dezvoltarea zootehniei. Folosind creditele primite de la stat, fonduri proprii şi reţinînd tineretul provenit de la animalele gospodăriei, colectiviştii au sporit numărul de bovine, porcine şi ovine de la an la an.

În prezent, gospodăria are în proprietate obştească 250 bovine din care 100 capete vaci cu lapte, 771 de ovine şi 50 de scroafe.

★

DEZVOLTAREA sectorului zootehnic nu ar fi fost posibilă fără crearea condiţiilor necesare şi în primul rînd a construcţiilor pentru adăpostirea animalelor. Pînă în prezent colectiviştii din Urecheni, au construit 3 grajduri, a cîte 100 capete fiecare, un saivan cu o capacitate de 500 de oi, 2 maternităţi pentru scroafe. În afară de acestea au mai fost ridicate 2 pătule pentru 50 vagoane porumb, o remiză, un garaj pentru cele 2 autocamioane. Valoarea totală a construcţiilor se ridică la 1.317.000 lei.

★

DATORITĂ veniturilor mari obţinute în acest an 80 de colectivişti şi-au construit case noi, 50 de colectivişti şi-au cumpărat mobilă, iar alţi 90 şi-au procurat aparate de radio, biciclete şi alte obiecte de valoare.

★

ÎN anul acesta gospodăria colectivă „Zorile" a încheiat contracte cu statul pentru livrarea a 100 porci graşi, 7 tone carne de vită, 80 tone de lapte de vacă, 1.250 kg. lînă. De altfel, în prima jumătate a semestrului I gospodăria livrase 4 vagoane de lapte, 2.200 kg. caş, 20 de porci a 100 kg. fiecare şi 20 de tăuraşi precum şi alte produse obţinînd importante venituri băneşti.

Roade bogate

(Urmare din pag. 1)

odinioară în Jideni şi în satele comunei — Tăbăcari şi Oratia — şi ce e acum, la ce se munceşte în aceste zile, în gospodărie.

Iată-ne la tranşeele adînci, de-acum umplute cu porumbul de pe 25 de ha., care a fost însilozat. Aici a muncit cu sîrguinţă zi şi noapte, alături de femei şi bărbaţi, şi brigadierul Alexandru Cioroiu, candidat de partid.

— Uite-l, ne arată preşedintele un om roşcovan, bine legat, care tocmai vorbeşte cu magazinerul Solomon Alexandru.

— M-am codit multă vreme pînă am intrat în gospodărie, mărturiseşte brigadierul. Aveam 5 ha de pămînt, de... Dar în 1959, m-a convins că nu mai trebuie să rămîn departe chiar socoteala de-acasă... Mi-a făcut-o însuşi tov. Pascu, secretar al comitetului de partid al raionului nostru, R. Sărat.

— Cum vine asta? îl întrebăm.

— Aşa. De pe patru hectare arabile, m-am ales în 1959 cu produse care au „făcut" cam 4.500 de lei. De pe pogonul de vie, strugurii mi-au adus cam 1.500 de lei. De pe o jumătate de hectar am strîns fînuri. Cu totul, am adunat în acel an vreo 6.500 lei. Am stat de vorbă cu mulţi colectivişti din alte sate care aveau înainte vreme pămînt cît şi mine. Ei mi-au arătat negru pe alb că venitul lor în primul an de muncă în colectivă a fost de peste 10.000 lei. Ne-am socotit aşadar eu şi nevastă-mea, Ioana, şi-am dat încolo îndoiala. Anul trecut, în 1960, am adunat 335 de zile-muncă. Am dobîndit un venit de 12.390 lei, căci ziua-muncă a fost de 37 lei, din care 17 lei numai bani. Anul ăsta socot că voi primi şi mai mult. Se potriveşte deci cu cîştigul meu de pe cînd eram individual?

Şi despre intrarea în gospodărie a tov. Cioroiu s-ar putea scrie. Numai ce s-a aflat că el a intrat în gospodărie şi — în aceeaşi zi — alte 67 de familii au venit cu cererile...

Anul acesta s-au înscris în gospodărie 120 de familii; iar în dosarul de la sediu sînt alte 50 de cereri ce trebuie rezolvate.

Saltul făcut de gospodărie într-un timp de numai doi ani şi ceva — construcţii multe printre care un grajd pentru animale, un pătul de 10 vagoane, o maternitate pentru scroafe, amenajarea unui eleşteu pe 66 de ari, creşterea şi îngrăşarea a sute de porci şi oi, cumpărarea unui autocamion, punerea în funcţie a mai multor alambicuri, fondul de bază de peste un milion de lei etc — îi convinge pe tot mai mulţi oameni că rostul lor, viitorul lor sînt aci, în gospodăria colectivă. De aceea aproape că nu trece o zi fără ca alte cereri noi să nu se adauge celor pe care mereu le rezolvă adunarea generală a colectiviştilor.

Poposim şi la tarlaua arată adînc din vară, pe care cîţiva mecanizatori de la S.M.T. Sihlea discuiesc în vederea însămînţărilor de toamnă. Anul acesta, gospodăria a obţinut o depăşire de plan, de aproape 400 kg. la ha pe cele 153 ha. cultivate cu grîu.

La anul, vrem să dobîndim şi mai mult, căci în toamna aceasta punem în pămînt grîu bun, de mare productivitate, pe care l-am schimbat cu de-al nostru, la baza de recepţie. Iar tarlaua cu grîu o mărim de la 153 de ha., la 260 de ha...

Pe înserate, cînd oamenii se strîng de pe la cîmp, stăm de vorbă cu colectiviştii la sediu. S-au adunat aci pentru unele comunicări, peste 80 de femei şi bărbaţi. E o vîlvoare de glasuri repezite sau molcome, de rîsete şi de cîntece de codane. Umblă prin ograda plină de nuci a gospodăriei o mulţime de tineri. Se simt bine, sînt la ei acasă, aci unde în fostul conac, pe vremuri, jucau pocher şi chefuiau pînă la ziuă fostul prefect Coşereanu şi prietenii lui.

In drum spre afirmare

Gospodăria agricolă colectivă „Ogorul socialist" din satul Selişte, comuna Mileanca, regiunea Suceava, va sărbători în această lună un an de activitate. Aşadar, este o gospodărie tînără. Cele 120 de familii de colectivişti au pornit de la început cu hotărîre la muncă pentru dezvoltarea unităţii lor.

La propunerea organizaţiei de bază P M R, gospodăria şi-a procurat cu fonduri proprii şi cu credite primite de la stat peste 60 de bovine, dintre care 21 de vaci de lapte, peste 160 de oi şi 25 de porci. Pînă la sfîrşitul anului colectiviştii din Selişte vor avea peste 100 de bovine, 250 de oi, un mare număr de porci, păsări şi altele. După cum se vede, de la început se acordă atenţie dezvoltării sectorului zootehnic, fapt menit să contribuie la întărirea economică a gospodăriei şi la creşterea veniturilor ce se repartizează colectiviştilor.

C. BĂRBĂCARU

Pentru obţinerea vinurilor albe de bună calitate

Conducerea fermentaţiei musturilor

Vinuri bune, suficient de aromate şi pline de prospeţime cu fructuozitate se obţin prin aplicarea tehnicii moderne în vinificaţie.

Conducerea procesului de fermentaţie necesită mijloace tehnice şi cunoştinţe de specialitate, deoarece greşelile comise dăunează calităţii vinului. Măsurile care se impun în această privinţă variază cu anotimpul, (toamne călduroase sau răcoroase) cu gradul de utilare a cramei, cu mărimea şi felul vaselor etc. dar mai ales cu compoziţia chimică şi biologică a mustului. Conducerea procesului fermentaţiei poate fi făcută prin metoda clasică sau prin metoda modernă. Prima metodă constă în aplicarea pîlniilor sau dopurilor de fermentare la vasele umplute cu must (80—85 la sută din capacitatea lor) în prealabil limpezit, şi adăugirii maielii de drojdii selecţionate în stare activă de fermentare.

A doua metodă (modernă), constă, pe lingă folosirea dispozitivelor de fermentare, în utilizarea densimetrelor pentru măsurarea densităţii şi a termometrelor pentru luarea temperaturii lichidului. La acestea se mai adaugă întocmirea graficului de fermentare pentru fiecare vas în parte.

Pentru siguranţa desfăşurării procesului de fermentare în bune condiţii, trebuie făcut următoarele: tratarea pregătitoare a mustului (limpezirea cu bioxid de sulf 5-30 g/hl şi betonită sub formă de gel 20-100 g/hl în funcţie de temperatură, concentraţia în zahăr, gradul de sănătate al strugurilor etc.); folosirea maielii de drojdii selecţionate în stare activă în doză de 1-2 la sută pentru musturi sărace în zahăr şi pe timp cald, vase mari etc. sau 5-6 la sută maia pentru musturile bogate în zahăr şi timp răcoros, vase mici; activizarea fermentaţiei oprite sau cu început de întîrziere.

Se ştie că desfăşurarea înceată a fermentaţiei sau oprirea ei este pricinuită de cauze multiple şi complexe (musturi prea sulfitate, prea deburbate, recolte avariate sau reci etc.). De aceea trebuie făcut un control minuţios şi complex al temperaturii lichidului, al conţinutului de bioxid de sulf, zahăr, alcool, precum şi al microflorii mustului etc. Dacă la controlul efectuat mustul nu prezintă drojdii sălbatice, în acest caz restabilirea temperaturii normale de fermentare (18-20 grade C sau cel mult 28 grade C) se face aplicînd una din măsurile următoare:

— adăugarea unei noi doze mărite de maia de drojdii selecţionate în plină activitate de fermentare;

— amestecarea drojdiilor depuse la fundul vaselor pentru intrarea lor din nou în fermentare, dublată de încălzirea sălii.

Fermentaţia prea energică poate avea, de asemenea, urmări neplăcute. Vinul îşi poate pierde din aromă şi fructuozitate, mergînd chiar pînă la alterare dacă nu se iau măsurile corespunzătoare. Fermentaţia nu trebuie să fie o fermentaţie vie, tumultoasă, ci una lentă, continuă şi sigură.

Intervenţiile de frînare a fermentaţiei sînt măsuri moderne de conducere a fermentaţiei. Ea poate fi slăbită din intensitate la musturile cu temperatura ridicată, la cele sărace în aciditate, la cele ordinare, precum şi la cele care trebuie să rămînă dulcege (cu resturi de zahăr).

Găsirea unor măsuri corespunzătoare pentru dirijarea procesului de fermentare în vase de lemn pînă la 2.000 de litri este mult mai uşoară şi mai sigură decît în cazul budanelor mari şi cisternelor care nu sînt încă înzestrate cu instalaţii termice (răcire şi încălzire). De aceea, în astfel de cazuri (vase şi cisterne de mare capacitate) coborîrea şi aducerea temperaturii lichidului cît mai apropiată de cea normală, poate fi făcută prin aplicarea simultană a unui complex de măsuri printre care amintim: răcirea sălii de fermentare combinată cu udarea părţilor exterioare, aplicarea de pînze ude şi udarea pardoselii sau tragerea lichidului din vase cu temperatura ridicată în vase mici care au o mai mare suprafaţă de răcire; cupajarea mustului cu temperatură ridicată cu vin nou din acelaşi sezon dar cu temperatura scăzută.

Dacă toamnele sînt călduroase şi dacă folosim vase de mare capacitate, (budane şi cisterne) musturile bogate în zahăr vor fi limpezite cu doze mari de bioxid de sulf şi bentonită, după care vom face desulfitare printr-o expunere a mustului la aer.

Pe lingă măsurile expuse pînă aici o atenţie deosebită trebuie acordată prevenirii mirosului de acid sulfhidric. Acesta apare în special la sfîrşitul fermentaţiei din cauza folosirii unor doze prea mari de bioxid de sulf, a vaselor mari şi temperaturii ridicate, sau ca urmare a staţionării vinului pe drojdie timp îndelungat. Mirosul de acid sulfhidric poate fi evitat şi prin remontare (recircularea lichidului cu temperatura ridicată) din vasele mari.

De asemenea, o atenţie deosebită trebuie acordată fermentaţiei lente. Fermentaţia lentă poate fi continuată în aceleaşi vase în care a avut loc fermentarea tumultoasă sau în altele dacă strugurii au fost prăfuiţi cu sulf împotriva bolilor sau dacă mustul a fost limpezit cu doze mari (peste 20 g/hl) de bioxid de sulf.

Fermentaţia lentă urmăreşte transformarea ultimelor resturi de zahăr în alcool, bioxid de carbon etc. Conducerea şi desăvîrşirea fermentaţiei lente trebuie făcută la fel de minuţios ca şi fermentaţia tumultoasă, măsurînd riguros temperatura şi densitatea lichidului şi lăsînd un gol de fermentare maxim de 2-3 litri sau 5-10 c.m. În cazul cînd fermentaţia lentă se desfăşoară defectuos pentru restabilirea normală a fermentaţiei trebuie aplicate:

— remontajul lichidului; pritocul pentru aerisire; amestecarea şi aducerea drojdiei în suspensie; încălzirea sălii de fermentare.

Fermentaţia lentă se consideră terminată cînd densitatea lichidului atinge 0.9920 — 0.9960. In acest caz avem un vin alb sec (lipsit de zahăr) sau cel mult cu 2 g/l zahăr condiţie de bază pentru limpezire şi conservare.

Ing. M. MARTIN

Din vînzarea strugurilor de masă

Un nou avans bănesc, al patrulea, au primit zilele trecute membrii gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Popeşti, raionul Focşani. Acest avans, repartizat pentru zilele-muncă efectuate în lunile iulie şi august, a fost dat numai din sumele rezultate din vînzarea către organizaţiile de stat a strugurilor de masă.

Pentru fiecare zi-muncă, colectiviştii au primit ca avans cîte 10 lei. Printre fruntaşii gospodăriei din această perioadă se află colectivistul Nicolae Spînu care împreună cu familia sa a primit peste 1.700 de lei, utemistul Ionel Bornoc căruia, lucrînd singur, i s-au cuvenit peste 800 de lei şi alţii.

C. CONSTANTINESCU
corespondent

Memorandumurile guvernului sovietic prezentate sesiunii O.N.U.

Documente de cea mai mare însemnătate pentru însănătoşirea relaţiilor internaţionale

După cum s-a mai anunţat, la 26 septembrie, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., şeful delegaţiei sovietice la cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, a vorbit de la tribuna O.N.U.

Străduinţa neobosită a U.R.S.S. de a obţine reglementarea paşnică a problemelor internaţionale litigioase, de a face să triumfe glasul raţiunii, şi-a găsit încă o dată o puternică expresie în amplia cuvîntare a lui A. A. Gromiko.

A doua zi, delegaţia sovietică la sesiunea O.N.U. a distribuit participanţilor trei documente de o importanţă covîrşitoare pentru destinele lumii contemporane: 1) Memorandumul guvernului U.R.S.S. cu privire la măsurile îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, întărirea încrederii între state şi în interesul dezarmării generale şi totale; 2) Memorandumul referitor la modul în care se înfăptuieşte Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale; 3) Memorandumul în problema experienţelor cu arma nucleară.

Această străduinţă pentru însănătoşirea vieţii internaţionale, pentru statornicirea unei păci trainice pe pămînt, care a caracterizat cuvîntarea ministrului Afacerilor Externe sovietic, se desprinde puternic şi din aceste trei documente ale guvernului U.R.S.S.

În memorandumul cu privire la măsurile îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, întărirea încrederii între state şi în interesul dezarmării generale şi totale, guvernul sovietic propune să se cadă de acord asupra înfăptuirii următoarelor măsuri, sau cel puţin a unora dintre ele, privind: îngheţarea bugetelor militare ale statelor; renunţarea la folosirea armei nucleare; interzicerea propagandei de război; încheierea unui pact de neagresiune între ţările N.A.T.O. şi ţările Tratatului de la Varşovia; retragerea trupelor de pe teritoriile străine; împiedicarea lărgirii numărului de state care deţin arma nucleară; crearea de zone denuclearizate; măsuri pentru micşorarea primejdiei unui atac prin surprindere.

Orice om de bună credinţă, din oricare parte a globului pămîntesc, înţelege limpede că adoptarea acestor măsuri pe care guvernul U.R.S.S. le propune a fi înfăptuite paralel cu tratativele asupra dezarmării, ar avea o mare însemnătate pentru înlesnirea dezarmării generale şi totale, pentru slăbirea, chiar de pe acum, a încordării internaţionale.

„Să se încheie lichidarea sistemului colonial pe întreaga noastră planetă pînă la sfîrşitul anului 1962" — propune guvernul sovietic în memorandumul referitor la modul în care se înfăptuieşte Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale. În memorandum se face propunerea ca O.N.U. să creeze o comisie de supraveghere şi control asupra modului cum se îndeplineşte sus-numita Declaraţie adoptată la sesiunea trecută a Organizaţiei Naţiunilor Unite. Căci nu este permis ca puterile coloniale să ignoreze de fapt prevederile Declaraţiei aşa cum se întîmplă în realitate — din care cauză dreptul la autodeterminare a popoarelor din colonii n-a fost realizat nici în proporţie de zece la sută.

Caracterul provocator al acţiunilor colonialiştilor, prin care se urmăreşte torpilarea Declaraţiei, se explică prin faptul că colonialiştii — portughezi, francezi, englezi, belgieni, sud-africani, olandezi, spanioli — se bazează în întregime pe sprijinul Statelor Unite ale Americii — principalul reazim al colonialismului în zilele noastre.

La 1 ianuarie 1962 vor continua să se afle sub dominaţia colonială 88 de teritorii cu o populaţie de 71,1 milioane de oameni. „Dacă şi pe viitor — se arată în memorandum — independenţa va fi acordată popoarelor din colonii în acelaşi ritm, atunci înfăptuirea Declaraţiei este ameninţată să fie tărăgănată decenii de-a rîndul".

Prin memorandumul în problema experienţelor cu arma nucleară, guvernul sovietic adresează din nou tuturor popoarelor şi tuturor guvernelor statelor membre ale O.N.U. chemarea să facă tot ce este necesar pentru rezolvarea neîntîrziată a problemei dezarmării generale şi totale sub un strict control internaţional, pentru a asigura astfel o pace trainică pe pămînt.

Ani de zile Uniunea Sovietică a considerat că este posibilă rezolvarea separată a problemei încetării experienţelor nucleare, fără a aştepta soluţionarea problemei generale a dezarmării. Dar în timp ce S.U.A. şi Anglia împreună cu Uniunea Sovietică, duceau tratative privind încetarea experienţelor nucleare, o altă ţară occidentală aliată S.U.A. şi Angliei din N.A.T.O., Franţa, a efectuat mai multe explozii cu bomba atomică în Sahara. Pe de altă parte, chiar puterile occidentale participante la tratativele de la Geneva, făceau şi fac intense pregătiri militare sabotînd continuu hotărîrea Adunării Generale a O.N.U. referitoare la realizarea unui acord cu privire la dezarmarea generală şi totală. A devenit astfel limpede că încheierea unui acord separat cu privire la încetarea experienţelor nucleare, în condiţiile în care puterile occidentale continuă cursa nesăbuită a înarmărilor, nu poate să ofere popoarelor decît iluzia că se face ceva pentru preîntîmpinarea unui război nuclear, în timp ce în fapt lucrurile împing tocmai spre un asemenea război.

Aceste împrejurări au determinat guvernul sovietic să-şi revizuiască poziţia. În memorandumul guvernului U.R.S.S. se subliniază că „dacă nu se va duce o luptă perseverentă şi hotărîtă pentru dezarmarea generală şi totală, nimeni nu poate garanta că mîine nu vor începe să-şi experimenteze arme nucleare şi alte state, chiar dacă între cele trei puteri s-ar încheia un acord cu privire la încetarea experienţelor".

Dacă statele vor înfăptui dezarmarea generală şi totală sub un control internaţional eficient, atunci nu va mai fi temei să experimenteze arma nucleară pe pămînt, în atmosferă sau în spaţiul cosmic, şi nici nu va avea ce experimenta deoarece arma nucleară va fi distrusă.

Din memorandumul guvernului sovietic se desprinde cu putere marea răspundere ce revine tuturor ţărilor şi popoarelor în lupta pentru preîntîmpinarea unui război nimicitor, pentru libertate şi pace.

Republica Populară Romînă, împreună cu celelalte ţări socialiste, va depune, ca şi pînă acum, toate eforturile pentru traducerea în viaţă a sarcinii nobile de apărare a păcii şi libertăţii popoarelor.

SCURTE ŞTIRI EXTERNE

● Leonid Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., s-a înapoiat la 30 septembrie la Moscova venind de la Helsinki. Timp de 10 zile, Leonid Brejnev s-a aflat în Finlanda la invitaţia preşedintelui Republicii Finlandeze Urho Kekkonen.

● La 28 septembrie au avut loc în Algeria o serie de acţiuni teroriste puse la cale de organizaţia ultracolonialistă O.A.S. În apropiere de oraşul Alger, teroriştii au deschis focul asupra unei cazărmi rănind cîteva persoane. Ei au răpit şi au ucis pe ajutorul de primar al oraşului Bonfarik şi pe fiul său.

● La 1 octombrie a părăsit Varşovia plecînd cu avionul în Indonezia, într-o vizită de prietenie, A. Zawadzki, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Polone.

● La Accra a fost dată publicităţii o declaraţie a cancelariei preşedintelui Ghanei cu privire la pregătirea unui proiect de lege prevăzînd intensificarea măsurilor împotriva crimelor de stat. Declaraţia subliniază că orice încercare de a răsturna guvernul prin mijloace ilegale sau de a schimba cu forţa orientarea politică a guvernului constituie cea mai mare crimă şi va fi pedepsită cu moartea.

● Cu toată blocada economică instituită de către S.U.A. împotriva Cubei, comerţul exterior al Cubei a înregistrat în ultimul timp o creştere fără precedent în istoria relaţiilor sale economice cu străinătatea. Aceasta s-a datorat lărgirii relaţiilor comerciale ale Cubei cu ţările socialiste, care au la bază deplina egalitate şi avantajul reciproc. Astfel, valoarea schimburilor comerciale cu statele socialiste pe anul în curs s-a ridicat la 180.000.000 pesos.

● Robert F. Williams junior, lider negru al mişcării pentru integrarea rasială din S.U.A. a cerut azil politic guvernului cuban în urma persecuţiilor la care a fost supus din cauza activităţii sale pentru integrarea rasială a negrilor din S.U.A.

● Agenţia United Press International anunţă că joi seara a explodat o bombă pe o stradă a capitalei indiene la 3 minute după ce trecuse automobilul primului ministru Jawaharlal Nehru. Şase persoane au fost rănite. Martorii oculari declară că în momentul exploziei luminile de pe stradă s-au stins. Poliţia a deschis o anchetă pentru a-i descoperi pe autorii atentatului. Jawaharlal Nehru se întorcea de la solemnitatea consacrată aniversării naşterii lui Ghandi.

O chemare puternică la încheierea Tratatului de pace german

Berlinul, capitala R.D. Germane, a găzduit între 22 şi 24 septembrie a.c. o nouă şi puternică manifestare internaţională închinată cauzei păcii, ideilor dezarmării şi coexistenţei paşnice. Aici a avut loc Conferinţa sindicală internaţională în sprijinul încheierii Tratatului de pace cu Germania, pentru rezolvarea paşnică a problemei Berlinului occidental, împotriva provocărilor de război. Conferinţa a fost convocată din iniţiativa Federaţiei Sindicale Mondiale şi a Uniunii Sindicatelor Libere germane şi la lucrările ei au luat parte reprezentanţii a 114 milioane de oameni ai muncii din 47 de ţări, printre care şi ţara noastră.

Lucrările conferinţei au demonstrat încă o dată că, clasa muncitoare internaţională a tras învăţămintele cuvenite din lecţiile istoriei. Ea nu vrea să privească pasivă cum se creează un focar al primejdiei de război în Germania occidentală. Participanţii la conferinţă au avut un schimb sincer de păreri şi au ajuns la concluzia că împotriva acestui pericol trebuie luptat. Ei au adoptat un apel adresat oamenilor muncii din întreaga lume, în care se spune, între altele:

„Încheierea Tratatului de pace german constituie astăzi principala condiţie pentru menţinerea păcii. Numai păşind cu hotărîre pe calea tratativelor, numai ţinînd seama de existenţa reală a celor două state germane şi a frontierelor fixate în 1945 prin acordurile de la Potsdam, inclusiv a frontierelor de pe Oder-Neisse şi a frontierelor cu Cehoslovacia, se poate ajunge într-adevăr la încheierea Tratatului de pace. Pe baza Tratatului de pace german trebuie să fie rezolvată problema Berlinului occidental. Acesta trebuie să fie transformat într-un oraş liber, demilitarizat şi neutru, garantîndu-se libertatea căilor sale de comunicaţie".

Conferinţa a chemat pe oamenii muncii din întreaga lume să lupte pentru „încheierea neîntîrziată a Tratatului de pace german şi rezolvarea problemei Berlinului occidental pe calea tratativelor".

În afara apelului adresat oamenilor muncii din întreaga lume, Conferinţa a adoptat şi alte documente importante: un memorandum adresat guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei, Franţei, Republicii Democrate Germane şi Republicii Federale Germane, precum şi apelul adresat oamenilor muncii şi sindicatelor din Germania occidentală. „Vă adresăm acest apel, se spune în apelul adresat oamenilor muncii şi sindicatelor din R. F. Germană, pentru că uneltirile şi provocările militariştilor care au venit din nou la putere în statul vostru cu sprijinul aceloraşi monopoluri care la timpul lor au adus la putere pe Hitler, şi cu ajutorul imperialiştilor americani, creează o primejdie serioasă de război împotriva căreia trebuie dusă neîntîrziat lupta. Pentru a împiedica dezlănţuirea unui conflict militar, se spune în apel, trebuie să se semneze de urgenţă Tratatul de pace cu cele două state germane şi să se reglementeze pe cale paşnică problema Berlinului occidental".

Apelul reaminteşte muncitorilor vest-germani imensa răspundere ce le revine în lupta pentru înlăturarea primejdiosului focar de război creat în Germania occidentală.

Conferinţa de la Berlin, ca şi marele miting care a avut loc la încheierea ei, constituie un mare aport la cauza păcii. Chemarea ei la unitatea de acţiune a oamenilor muncii în numele menţinerii păcii, încheierii Tratatului de pace cu Germania şi înfăptuirii dezarmării generale şi totale răsună cu putere pe toate continentele.

Alături de clasa muncitoare internaţională, noi şi noi mase de oameni de diferite profesii şi convingeri din toate ţările se alătură cererii de a se încheia cît mai grabnic Tratatul de pace cu Germania. Propunerile constructive făcute în această privinţă de Uniunea Sovietică şi de celelalte ţări socialiste se bucură de aprobarea largă a popoarelor care cer cu tot mai multă energie ca aceste propuneri să fie traduse în viaţă.

NOTĂ

Negustori de moarte...

Pînă unde poate merge îndrăzneala negustorilor de armament din S.U.A., în goana lor de cîştiguri, ne-o dovedeşte şi reclama apărută în ziarul francez „Le Monde" (Lumea). Astfel, întreprinderile producătoare de avioane „Republic Aviation" din Farmingdale (New York, S.U.A.) propun, prin reclame ilustrate în presă, guvernelor din ţările participante la pactul agresiv al Atlanticului de Nord să cumpere avionul Thunderchief F. 105. Drept recomandare, susnumita firmă menţionează în reclamă că acest model de avion a fost comandat de forţele aeriene ale S.U.A. pentru unităţile sale din Europa. „Thunderchief F. 105 — se spune în reclama amintită — este un aparat de atac la sol pe orice vreme. El este în stare de a îndeplini misiunea sa de bază, care este de a servi mai bine interesele N.A.T.O.-ului..."

Şi mai departe aceeaşi reclamă susţine:

„Întrebuinţarea lui F. 105 de către ţările aderente pactului Atlanticului de Nord dă Europei singurul sistem de arme tactice specifice..."

În afară de cinismul setei după aur a negustorilor de moarte, moartea pe care o oferă la preţuri cît mai avantajoase şi chiar în rate, din astfel de reclame putem trage şi o altă concluzie. Şi anume că datorită marei superiorităţi a forţei de apărare a Uniunii Sovietice şi a întregului lagăr al păcii şi socialismului, avioanele pentru vînatul omului la sol, ca şi suratele sale, zămislite în acelaşi scop, au devenit piese de muzeu. În epoca sputnicilor şi a Vostok-urilor auto-pilotate şi dirijate, soarta tuturor Thunderchief-urilor este una singură: depozitele de fier vechi. De aci încercările disperate ale magnaţilor trusturilor de armament de a-şi plasa cît mai grabnic vechiturile şi de a se îmbogăţi, cît se poate de mult, şi pe această cale.

ANTON ALEXE

DIN U. R. S. S.

Radioelectronica în ajutorul specialiştilor din agricultură

Un om a luat loc într-un fotoliu confortabil. Pe un tablou din faţa lui sclipesc becurile unui aparat electronic. El urmăreşte săgeţile şi din cînd în cînd înscrie nişte cifre într-un caiet voluminos.

Acest om este zootehnist. Fără să părăsească laboratorul, el urmăreşte starea animalelor care se află la păscut departe în munţi.

Uneori nici medicului nu-i este uşor să-şi dea seama ce se petrece în organismul pacientului său, deşi el este ajutat nu numai de aparate, ci şi de bolnavul însăşi care îi relatează despre starea lui.

Cu totul alta este situaţia veterinarilor sau a zootehniştilor. Dar iată că în arsenalul mijloacelor lor tehnice a apărut un nou dispozitiv cu ajutorul căruia animalele şi natura care le înconjoară „vor relata" cercetătorilor de ce cresc sau scad în greutate, de ce creşte sau scade producţia de lapte, cum suportă vacile sau oile schimbările de climă sau de păşune. Acest dispozitiv radioelectronic, denumit „radioanalizatorul agricol", reprezintă una din ultimele lucrări ale inginerului L. P. Şuvatov, radioamator din Moscova, dispozitiv prezentat la cea de-a 17-a Expoziţie unională de radio organizată la muzeul Institutului Politehnic.

Aparatul lui L. P. Şuvatov va permite cercetătorilor să afle de ce depinde productivitatea animalelor, să elaboreze recomandări practice privind hrana, selecţionarea şi întreţinerea vitelor tinere.

Cu ajutorul acestui aparat se pot studia procesele ce se petrec în organismul animalelor, aflate pe păşune. Nişte emiţători mici fixaţi pe animale culeg informaţii care cu ajutorul undelor radio sînt transmise aparatelor de recepţie şi înregistrare. Patru emiţătoare combinate pot măsura concomitent pînă la 10, 12 parametri diferiţi.

Unul din emiţători, fixat în apropiere de vasele sanguine mari, stabileşte gradul de saturare cu oxigen al hemoglobinei din sînge şi cantitatea de bioxid de carbon dizolvat.

Pe baza acestor date, cercetătorii pot să-şi dea seama cum se desfăşoară metabolismul în organism. Analiza inspiraţiei şi expiraţiei permite să se stabilească unele cauze ale legilor metabolismului general.

Alţi emiţători vor procura informaţii cu privire la temperatura corpului şi schimbările ei. Este vorba de elemenţi pe bază de semiconductori. El produc curent a cărui intensitate corespunde precis unei anumite temperaturi.

Un emiţător-capsulă este destinat studierii proceselor de salivare. El stabileşte după numărul ionilor de hidrogen şi săruri gradul de asimilare a hranei.

Cercetătorii vor primi informaţii şi despre faptul dacă solul păşunii conţine fier, zinc, cupru, cobalt — elemente care influenţează asupra metabolismului.

Dispozitivul lui L. P. Şuvatov este universal. Fiind prevăzut cu emiţători de schimb, agronomii vor putea urmări compoziţia solului. Emiţătorii minusculi, fixaţi pe tulpinile plantelor vor relata cum „se simt ele", cîtă apă conţin etc.

Astfel, radioelectronica vine în ajutorul zootehniştilor, medicilor veterinari, agronomilor.

(Agerpres)

BOABELE MINUNATE

Mesele sînt încărcate de bunătăţi. Pîine, salate, supe, torturi, felurite băuturi. Şi toate acestea sînt preparate din... porumb. Vezi bine, porumbul a venit de pe ogoare şi a ocupat un loc de cinste în sala de mese.

Toate acestea le-au văzut de curînd ziariştii la cantina Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., unde a avut loc o neobişnuită conferinţă de presă-dineu, pregătită de lucrătorii dn industria alimentară a Moscovei. Trebuie să recunoaştem că a fost o masă pe cinste.

Am aflat cu prilejul acesta că din porumb se pot prepara peste o sută de feluri, gustoase, hrănitoare şi ieftine.

Foarte curînd vor apare în magazine ştiuleţi de porumb în celofan. Preparaţi cu unt — să-ţi lingi degetele nu alta! Dar făina de porumb? Prăjiturile preparate din ea sînt gustoase şi înmiresmate. Copiilor au să le placă fără îndoială feluritele terciuri din crupă de porumb, umplute cu carne sau cu mere. Şi de bună seamă au să guste cu plăcere cozonacul „Iujnîi", bomboanele din fulgi de porumb „Moskovskie" şi ciocolata cu lapte „Hrustiaşcii", preparată tot din porumb.

Din porumb se mai pot prepara: amidon, melasă, glucoză. Porumbul e bun conservat şi congelat.

Fulgii de porumb sînt un produs gustos şi hrănitor, bine asimilat de organism. Prăjiţi, se pot mînca cu lapte sau cu smîntînă. Ei înlocuiesc tăiţeii în supă. Din fulgi de porumb se poate face o foarte bună budincă.

Porumbul sărat se consumă bine cu bere. De altfel din porumb se pot face şi băuturi excelente: vinul „Smaragd", băuturile semidulci: „Ştiuleţele de aur", „Rubin" ş.a.

Parcă poţi să enumeri toate felurile preparate din porumb! Vorba „poetului":

Nu mă laud eu, vezi bine
Dar ce pot găti din mine,
Ca să guşti, oricine-ai fi,
Nu cred să-ţi ajungă-o zi.
Ce de-a feluri arătoase,
Hrănitoare şi gustoase,
Bune, zău, din cale-afară,
Azi din mine se prepară!

Felurile preparate din porumb sînt nu numai gustoase şi hrănitoare. Ele sînt ieftine, uşor de preparat şi de aceea la îndemîna oricărei cantine şi a oricărei gospodine. În scurtă vreme toate aceste produse vor apare în magazine. Modul de preparare a lor va fi indicat în instrucţiunile tipărite de Ministerul Comerţului al R.S.F.S.R.

Porumbul mai are şi o altă calitate valoroasă. Din el se obţine un ulei excelent, care conţine multe vitamine, printre care şi vitamina „F". Această vitamină dizolvă cholesterina din sînge, sporeşte rezistenţa organismului la diferite boli infecţioase, contribuie la tratarea unor astfel de maladii ca arterioscleroza, hipertonia, tulburările sistemului nervos ş.a.

După cum vedem, porumbul răsplăteşte însutit munca omului cu cultivarea lui.

L. NOVIKOV

Situaţia grea a micilor fermieri în Statele Unite ale Americii

În Statele Unite ale Americii, agricultura este deţinută de fermieri de diferite categorii. Aci, ca efect al unor condiţii istorice deosebite, nu există, propriu zis, o clasă ţărănească, de felul celei întîlnite în alte ţări. Întreaga suprafaţă agricolă, de peste un milion de acri, este împărţită între 4.700.000 fermieri. Numărul acesta se reduce însă continuu, ca urmare a procesului de concentrare a capitalurilor şi de diferenţiere a fermierilor. Se poate spune că istoria agriculturii S.U.A. este istoria înlăturării fermierilor mici şi mijlocii de către marii fermieri. Aceştia din urmă dispun de suprafeţe întinse de pămînturi dintre cele mai fertile, lucrate cu numeroase maşini perfecţionate; folosesc mîna de lucru ieftină. diferite avantaje din partea statului, obţinînd astfel o producţie şi o productivitate a muncii mai ridicată. Datorită acestor avantaje deosebite, marii fermieri obţin mari profituri şi exercită o puternică concurenţă, în faţa căreia fermierii mici şi mijlocii nu pot rezista. Din anul 1910 pînă în 1954 au fost înlăturaţi de pe pămîntul lor 1.578.484 fermieri mici şi mijlocii care au devenit lucrători agricoli sau au îngroşat rîndurile şomerilor.

În anul 1954, 23,7 la sută din pămînt era deţinut de 56,1 la sută din numărul total al fermierilor care produceau doar 9,1 la sută din producţia-marfă.

Neavînd posibilităţi să-şi procure maşini agricole moderne posedînd pămînturile cele mai slabe, foarte mulţi dintre fermieri nu obţin nici măcar atît cît să-şi poată acoperi necesităţile traiului zilnic, la un nivel minim. De aceea, în anumite perioade ale anului, sînt nevoiţi să-şi părăsească gospodăriile şi să se angajeze cîte 100 sau chiar mai multe zile pe an, la diferite întreprinderi. În 1934, aceşti fermieri reprezentau 11,2 la sută din numărul total al fermierilor, iar în 1954, numărul lor s-a ridicat la 27 la sută.

O situaţie şi mai grea are populaţia de culoare din sud. Fiind lipsiţi de cele mai elementare drepturi şi libertăţi oamenii de culoare de aici îndură în gradul cel mai înalt exploatarea capitalistă şi discriminările rasiale. Dacă în regiunile agricole din sud, venitul mediu al unui lucrător alb este de circa 1.516 dolari pe an, venitul unui lucrător negru este de 742 dolari.

Şi în sud diferenţierea producătorilor agricoli s-a accentuat cu mai multă intensitate. Din 1935 pînă în 1954, numărul micilor fermieri s-a redus cu 32,3 la sută. Neputînd rezista concurenţei marilor proprietari şi diferitelor impozite şi taxe ei au pierdut pămînturile zmulse de capitalişti şi cămătari, devenind muncitori agricoli sau industriali. Trebuie subliniat că din totalul fermierilor eliminaţi, 29 la sută sînt albi, iar 43 la sută negri. Aceasta dovedeşte că oamenii de culoare au fost mai greu loviţi de concurenţa şi exploatarea imperialiştilor.

Dezvoltarea producţiei mecanizate în agricultura Statelor Unite ale Americii a avut ca efect imediat scăderea populaţiei agricole. In anul 1933, agricultura însuma 32.393.000 locuitori, adică 25,8 la sută din toată populaţia. În 1958 numărul oamenilor din agricultură a scăzut la 20.827.000. După cum se vede, după al II-lea război mondial, procesul de eliminare a micilor producători a fost mai acentuat.

In partea de sud a S.U.A., între anii 1935—1954, numărul dijmaşilor şi arendaşilor a scăzut cu 63 la sută. Aci, înlăturarea populaţiei agricole nevoiaşe s-a petrecut mai rapid, deoarece dijma bazîndu-se pe munca manuală, a cedat mai repede locul mecanizării.

Proletarizarea fermierilor în proporţie crescîndă măreşte numărul muncitorilor agricoli, care constituie pătura cea mai năpăstuită a clasei muncitoare americane. Pentru muncitorii agricoli nu există legi care să stabilească condiţiile de salarizare; contractele de muncă sînt ca şi inexistente. Venitul mediu anual al unui muncitor agricol este de 892 dolari; iar pentru a asigura minimul de trai, după un calcul oficial, este nevoie de un venit anual de 5.830 dolari.

Cea mai mare parte a muncitorilor agricoli locuiesc în cocioabe, nu se bucură de asistenţă medicală, de securitatea muncii sau de învăţămînt. In rîndurile lor, şomajul bîntuie cu o furie deosebită. Muncitorii agricoli nu primesc nici măcar indemnizaţia de şomaj pe care o primesc alţi şomeri, indemnizaţie a cărei valoare nu acoperă nici pe departe necesităţile minime ale traiului, ci doar le prelungeşte o viaţă chinuită, pentru a asigura capitaliştilor mîna de lucru ieftină în caz de reluare a producţiei. In căutare de lucru, masa de muncitori agricoli străbat întreaga ţară, de la un capăt la altul, în speranţa că vor găsi un angajament, cu orice salariu fie cît de mic.

Sînt impresionante paginile unor scriitori americani, care descriu exodul maselor de înfometaţi ce străbat cîmpiile ţării, în furgoane murdare, spre locuri unde s-ar putea găsi de lucru.

In toate ţările socialiste, printre care se numără şi ţara noastră, introducerea tehnicii noi în agricultură duce la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, la reducerea sistematică a preţului de cost, ceea ce contribuie la satisfacerea într-o măsură mai mare a nevoilor de consum ale maselor muncitoare. De aceea, oamenii muncii, conştienţi de marile avantaje economice ce decurg din introducerea tehnicii noi, luptă cu toată puterea pentru mecanizarea agriculturii.

Desigur, şi în capitalism, introducerea maşinilor perfecţionate duce la o creştere a producţiei şi productivităţii muncii. Numai că aci, acest fapt nu numai că nu contribuie la ridicarea bunăstării maselor muncitoare, ci din contră, duce pe de o parte la scăderea nivelului de trai, la sărăcirea şi înfometarea muncitorilor, iar pe de alta la creşterea profiturilor capitaliştilor. Cum se petrec lucrurile în economia S.U.A.?

Înlăturarea micilor fermieri, scăderea generală a populaţiei agricole creează mase imense de oameni care sînt aproape complet lipsiţi de venituri. Scade, astfel, puterea de cumpărare. Se apreciază că în prezent, în S.U.A. există 26.000.000 de oameni care au un venit atît de redus, încît nu pot să cumpere produsele agricole necesare traiului, în cantităţi care să influenţeze vînzarea mărfurilor. În acelaşi timp, capitaliştii nu vor să reducă preţurile — aceasta ar însemna să renunţe la o parte din profituri. Pentru a ieşi din criza agrară în care se zbate economia ţării, guvernul S.U.A. acordă subvenţii tuturor fermierilor, cu obligaţia expresă de a reduce suprafeţele cultivate. Subvenţiile acordate sînt însă astfel orientate, încît reuşesc să menţină un preţ de vînzare ridicat şi să asigure supraprofiturile latifundiarilor.

În realitate guvernul S.U.A. nu se gîndeşte să ajute pe micii fermieri sau să îmbunătăţească situaţia populaţiei subnutrite. Din contră, el este preocupat să lichideze 2 sau 3 milioane de ferme mici, considerate de capitalişti ca fiind nerentabile. Lichidarea acestor ferme măreşte suprafaţa de pămînt a marilor fermieri, în dauna micilor fermieri şi a maselor muncitoare.

Evoluţia introducerii maşinismului în agricultura S.U.A., structura proprietăţii agrare, situaţia micilor fermieri, politica preţurilor, produselor agrare, oglindeşte o manifestare tipică a acţiunilor legilor economiei capitaliste în favoarea imperialiştilor şi în dauna maselor muncitoare.

Singura soluţie pentru salvarea populaţiei rurale din ghearele foametei este exprimată de Partidul Comunist din S.U.A. care în apărarea intereselor micilor fermieri cere:

— Reforma agrară, acordarea de ajutoare micilor fermieri, credite cu dobîndă mică, cultivarea tuturor suprafeţelor de pămînt, scăderea preţurilor produselor agricole pentru îmbunătăţirea alimentaţiei americanilor subnutriţi, acordarea tuturor drepturilor cuvenite muncitorilor agricoli.

DIN R. D. VIETNAM

G. A. S.-urile în plin avînt

Paralel cu organizarea ţăranilor în cooperative agricole, în Republica Democrată Vietnam se dezvoltă şi se consolidează gospodăriile agricole de stat, care au dat de la bun început rezultate satisfăcătoare.

În prezent există în R. D. Vietnam 48 de G.A.S.-uri cu o suprafaţă de 180.000 hectare, din care 24.000 ha. de semănături. Parcul de maşini al G.A.S.-urilor cuprinde 300 de tractoare de diferite tipuri şi peste 500 de alte maşini agricole.

Cît priveşte construcţiile capitale, s-au şi întreprins numeroase lucrări: se construiesc case de locuit, grajduri, magazii, ateliere, drumuri etc. Toate acestea vor servi ca o bună bază materială pentru dezvoltarea continuă a G.A.S.-urilor.

În G.A.S.-uri muncesc 60.000 de lucrători cu experienţă în munca cîmpului, în ramura creşterii vitelor şi în construcţii.

Recolta medie la hectar în aceste unităţi agricole de stat a crescut cu 20-25 la sută. S-au obţinut rezultate bune în îmbunătăţirea agrotehnicii. La cafea, de pildă, se obţin acum două recolte în loc de una şi în afară de asta prima recoltă de cafea se obţine după doi şi nu după trei-patru ani, ca înainte.

În G.A.S.-uri s-a îmbunătăţit considerabil viaţa. Cîştigul mediu al unui muncitor agricol a depăşit în anul 1959 cu 55,8 la sută cîştigul din anul 1955. A sporit numărul aşezămintelor publice — cantine, grădiniţe de copii, magazine de stat, biblioteci, cluburi. S-au organizat numeroase colective de artişti amatori, s-a îmbunătăţit asistenţa medicală. A luat amploare practicarea sportului şi a gimnasticii în toate G.A.S.-urile.

G.A.S.-urile organizate în anii trecuţi au servit ca puncte de plecare pentru valorificarea de pămînturi virgine şi crearea de noi regiuni economice. Noua repartiţie a forţelor de producţie va permite agriculturii să se dezvolte intensiv şi armonios în toate ramurile.

Trecînd la îndeplinirea primului plan cincinal (1961-1965), G.A.S.-urile păşesc într-o nouă fază de dezvoltare accelerată, primind mijloace tehnice înaintate. Pe lîngă cele 48 G.A.S.-uri existente, se organizează alte 25. Producţia G.A.S.-urilor va creşte de 13 ori. Pînă în anul 1965 suprafaţa însămînţată va creşte de 5-6 ori în comparaţie cu anul 1960. În afară de aceasta se vor valorifica sute de mii de hectare de noi pămînturi pentru ramura creşterii vitelor. In anul 1961 şeptelul de vite cornute mari va creşte cu 60 la sută faţă de anul 1960, iar al vitelor mici (porci etc.) — cu 140 la sută. Suprafaţa terenului arabil va depăşi cu 116 la sută pe cea din 1960 şi va reprezenta 39 la sută din suprafaţa ce se va cultiva în anul 1965.

În îndeplinirea acestor sarcini, G.A.S.-urile depun eforturi pentru extinderea culturilor tehnice a altor culturi valoroase, pentru creşterea intensivă de vite cornute mari şi de vite mici. Pe de altă parte se vor folosi peste tot mijloacele tehnice înaintate, ceea ce va permite să se mărească mereu producţia, să crească productivitatea muncii, să se reducă preţul de cost, să sporească recoltele la hectar şi să se îmbunătăţească necontenit condiţiile de trai ale oamenilor.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"